

எழுவான் கதீர்கள்

இஸ்ராமிய நால் வெளியீட்டுப் பணியகம்

எழுவான் கதிர்கள்

தொகுப்பு :

அன்பு முகையதீன்
பாலமுனை பாறாக்க

இஸ்லாமிய நூல் வெளியீட்டுப் பணியகம்

வெளியீடு : 3

எழுவான் கதிர்கள்

(கவிதைத் தொகுப்பு)

தொகுப்பு: அன்பு முகையதீன்
பாலமுனை பாறாக்

வெளியீடு: இஸ்லாமிய நூல் வெளியீட்டுப் பணியகம்,
சாய்ந்தமருது, கல்முனை, இலங்கை.

அச்சுப்பதிப்பு: அஸீஸ் பிறின்டிங், கல்முனை.

முதற்பதிப்பு: டிசம்பர் 1986

உரிமை: இஸ்லாமிய நூல் வெளியீட்டுப் பணியகம்

விலை: ரூபா 22.00

அட்டை அமைப்பு: கலைவாதி கலில்

ELUVAN KATHIRKAL

(Collection of Poems)

Editors: Anbu Mohideen
Palamunai Farook

Publishers: Islamic Book Publishing Centre,
Sainthamaruthu, Kalmunai, Sri Lanka.

Printers: Azeez Printing, Kalmunai.

First Edition: December 1986

Copyright: Publishers

Price: Rs. 22.00

பதிப்புரை
முன்னுரை

கவிஞர்கள்
00 - 11

எம். எச். எம். அஷ்ரஃஃப்

மருதூர் அனிக்கரன்

ஒலுவில் அமுதன்

அன்புடன்

கேடுயம் ஏ அஸீஸ்

நற்பிட்டிமுனை பனீல்

எம்சிஏ பாரீட்

பாலமுனை பாறுக்

மருதூர் ஏ. ஹஸன்

மருதமுனை ஹஸன்

கவிஞர்கள்

கவிஞர்கள்

கவிஞர்கள்

கவிஞர்கள்

01 - 06

07 - 13

13 - 16

17 - 23

23 - 27

28 - 33

34 - 39

40 - 46

47 - 53

54 - 63

இனியவன் இசார்தீன்	63 - 67
மருதூர் ஜமால்தீன்	68 - 73
ஊர்மிளா ஜிப்ரி	74 - 76
கலைமகள் ஹிதாயா	77 - 80
மஜான் சூரியா	81 - 85
மசூரா ஏ. மஜீட்	86 - 90
அக்கரைப்பற்று நஜூமு	91 - 95
ஏகேஎம் நியாஸ்	96 - 101
பானுஹாசன் றபீக்	102 - 104
எஸ். எம். எம். ரூபீக்	105 - 110
மருதமுனை ஐ. எல். ஏ. றஹீம்	111 - 115
றஷீதா	116 - 119
மருதூர் நிஸ்மி மஜீத்	120 - 122
சித்தி ஜெரீனா கரீம்	123 - 128

பதிப்புரை

இஸ்லாமிய நூல் வெளியீட்டுப் பணியகத்தின் மூன்றாவது பிரசுரமாக இக்கவிதைத் தொகுதியை வெளிக்கொணர்வதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். ஆண்டுக்கொரு நூலாவது வெளியீடல் வேண்டும் எனும் இலட்சியத்தோடு 1983 ஆகஸ்ட் 28 இல், அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் கலாசாலைக் கூட்டமண்டபத்தில் அங்குராபீப்பணம் செய்யப்பட்ட இப்பணியகம், 1984 இல், 'மருதூர்க்கொத்தன் கதைகள்' எனும் சிறுகதைத் தொகுதியையும்; 1985 இல் ஜுனேதா ஷேரீபின் 'அவளுக்கும் ஓர் இதயம்' எனும் நாவலையும் வெளியிட்டது. அவற்றைத் தொடர்ந்து 1986 இன் வெளியீடாக 'எழுவான் கதிர்கள்' எனும் இக்கவிதைத் தொகுதி விரிகிறது. அடுத்ததாகக் கட்டுரை நூலொன்றை வெளியிடல் எமது எண்ணமாகும்.

1970 களின் பின் கவிதை யாக்கத் தொடங்கிய கல்முனைப் பிரதேசக் கவிஞர்களின் மாதிரித் தொகுப்பென இதனைக் கொள்ளலாம், இனைய தலைமுறையினரின் எண்ணம், இலட்சியம், சமுதாயத் தாக்கம், குழல் தொடர்புள் என்பனவற்றை இக்கவிதைகள் பிரதிபலிக்கின்றன. இத்தகைய தொகுதிகள் பலவும்; ஒவ்வொருவருடைய தனித்தனித் தொகுதிகளும் வெளிவரல் மிக அவசியமாகும்.

நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் ஈடுபடும் பொழுது எதிர்நோக்கும் நேர ஒதுக்கீடு, பணமுதலீடு, விநியோகம் என்பனவற்றைத் தனி மனிதனொருவன் தொடர்ந்து எதிர் கொண்டு வெற்றியடைதல் இலகுவான காரியமல்ல; இயக்க ரீதியாக ஒன்று சேரும் பொழுது இவை இலகுவாகின்றன. இதனை நோக்கமாகக் கொண்டு, படைப்பாளிகளது ஆக்கங்களை நூலுருப் பெறவைத்தலே வெளியீட்டுப் பணிய கத்தின் இலட்சியமாகும்.

இவ்விலட்சியத்தின் வெளிப்பாடே 'எழுபவர்கள்' இதிலுள்ள கவிதைகளைத் தொகுத்து வெளியிடுமாறு நாம் விடுத்த வேண்டுகோளையேற்று அக்கருமத்தைச் சிறப்புற நிறைவேற்றியுள்ள கவிஞர்களான அன்பு முகையதீன், பாலமுனை பாறாக் ஆகியோருக்கு எமது பாராட்டுக்களும், நன்றிகளும் உரித்தாகுக

இவ்வாறு வெளியிடப்படும் நூல்களின் விற்பனைக்கு உதவுவதன் மூலமே ஆதரவாளரும், வாசகர்களும் எமக்கு உற்சாகம் அளிக்கமுடியும். அவ்வற்சாகம் கடந்த பல வருடங்களாக எமக்குக் கிடைக்கிறது. ஆண்டவன் துணையால் அது மேலும் தொடருமென எதிர்பார்க்கிறோம்.

எஸ். எச். எம். ஜெமீல் எம். ஏ.

பணிப்பாளர்

இஸ்லாமிய நூல் வெளியீட்டுப் பணியகம்,
சாய்ந்தமருது, கல்முனை.

20 - 12 - 1986

முன்னுரை

நவீன தமிழ்க் கவிதை பற்றிப் பேசுபவர்களும், எழுதுபவர்களும் பாரதியை முன்னிறுத்துவதை ஒரு பழக்கமாக்கிக் கொண்டார்கள். பாரதி நவீன தமிழ்க் கவிதையின் தலைமகன் என்பது மெய்தான். அவனுடைய உதயத்தின் பின்புதான் கவிதை அணங்கை முடியிருந்த காரிருள் மெல்ல மெல்ல கலையத் தொடங்கியது. அதைக்கண்ட பலர் அவளை அச்சமின்றி மணக்கவும், அணைக்கவும் விழைந்தனர். அவளுடைய அழகால் கவரப்பட்ட முஸ்லிம் புலவர்களும் அவளுக்கு கவிதைச் சரம் சூட்டி மகிழ்ந்தனர். முஸ்லிம் புலவர்கள் அவளுக்குச் செய்த பணியையும், பங்களிப்பையும் பற்றி சரியாக மதிப்பிடப்படவில்லையென்ற ஒரு மனக்குறை உண்டு. என்றாலும், அதைச் சுமந்து சோர்ந்துவிடாது இன்னும் தமது பணியைச் செய்வதிலே இன்பம் காணுகின்றனர்.

தென்னிந்தியாவில் முஸ்லிம்களுடைய அரசியல் செல்வாக்கு ஒங்கி இருந்த காலத்தில், அவர்களுடைய இலக்கியப் பணியும் உச்சம் பெற்றிருந்தது. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் "இஸ்லாமிய இலக்கியக் காலம்" என்று கூறத்தக்கதாக முஸ்லிம்கள் நான்கு நூற்றாண்டு காலம் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு செழுமை சேர்த்தனர். பாரதி சகாப்தத்தின் உதயம் வரை தமிழ்க் கவிதையின் ஊற்றுக்கண் வற்றி விடாது பாதுகாத்த பெருமை முஸ்லிம் கவிஞர்களுக்குண்டு. தென்னிந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் முந்நூற்றுக்கதிகமான கவிஞர்கள் தோன்றி தமது பங்களிப்பை தாராளமாக சொரிந்திருக்கின்றனர்.

ஈழத்தில் தோன்றிய கவிஞர்களை பழமை வழிக் கவிஞர்களென்றும், புதுமை வழிக் கவிஞர்களென்றும் பிரிக்கலாம். யாழ்ப்பாணம் பதுநுத்தீன் புலவர் தொடக்கம் கொண்டச்சி முகம்மது ஷரீப், அட்டாளேச்சேனை அப்துர்றகுமான் ஆலிம் புலவர் வரை காப்பிய நெறி தழுவியும், மரபு வழி பேணியும் நூல்கள் செய்த புலவர்கள் பலராவர் இவர்கள் பழமையிலே மிகவும் அழுத்தமாக காலூன்றி நின்று அந்தாநிகள், பின்னைத் தமிழ், கலம்பகம், உலா, திருப்புக்ழ் போன்ற பிரபந்த வடிவங்களில் நூல்களைச் செய்தனர். பெரும்பாலும் இவர்கள் செய்யுள்களையே இயற்றித்தந்தனர்.

இவர்களிலிருந்து காத்தான்குடிக் கவிஞர் ஆப்துல் காதுர்லெவ்வை அவர்கள் வேறுபட்டு நிற்பதை அவதானிக்கலாம். கவிஞர், சமுதாயப் பிரச்சினைகளை தனது கவிதைகளில் தொட்டுக்காட்ட முயற்சித்தார். இலேசான நகைச்சுவையும் அவருடைய கவிதைகளில் இழையோடியது. மொழி பெயர்ப்பு முயற்சிகளிலேயும் ஈடுபட்டார். ஈழத்து புதுமை வழி முஸ்லிம் கவிஞர்களின் முன்னோடியாக மட்டுமல்ல, தலைமகனாகவும் அவர் மதிக்கப்படுகிறார். கவிஞருடைய கவிதைகள் சமுதாயமட்டத்தில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தத் தவறியபோதிலும் அவர் கையாண்ட எளிமையான மொழிநடை சுவைஞர்களின் மனங்களை ஈர்த்தது என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது.

இவரின் பின் கவிதைப் பரப்பில் காலடி பதித்தவர்களுள் புரட்சிக் கமால், அண்ணல், யுவன், எம். சி. எம். ஸுபையர், ஈழமேகம் பக்கீர்தம்பி ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களுள் புரட்சிக் கமால் நல்ல வீச்சும், மூச்சும் நிறைந்த கவிதைகளை எழுதி சமூக மட்டத்தில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினார். பெயரைப் போலவே இவருடைய கவிதைகளிலும் புரட்சி மணம் வீசத்தொடங்கியது. ஒரு புதிய பரம்பரை தோன்றி தமிழ்க் கவிதை வாடாது வளர்வதற்கு இவர் காலாகவிருத்தார் என்பதை இங்கு சொல்லவேண்டியுள்ளது.

இவங்கையின் பலபாகங்களிலும் முஸ்லிம் கவிஞர்கள் வாழ்ந்தபோதிலும், கிழக்கிலங்கையில் குறிப்பாக கல்முனைப்

பிரதேசத்திலேயே நல்ல கவிஞர்கள் நிறைந்து வாழ்கிறார்கள். இன்று புதிய பரம்பரை ஒன்றும் உருவாகி வருகிறது.

இப்பிரதேசத்தின் கவிதை முயற்சிகள் பற்றி அசை போட்டுப் பார்க்கும்போது எமது மனக்கண்முன் புலவர் மணி அல் ஹாஜ் ஆ. மு. ஷரிபுத்தீன் புன்னகை செய்து நிற்கிறார். எமக்குள் மூத்த கவிஞராக மட்டுமல்ல முன்னோடியாகவும் திகழ்கிறார் ஆழ்ந்த புலமையும், தமிழ்ஞானமும் மிக்க ஒருவர். செய்யுள் வழக்கிலும், பேச்சு வழக்கிலும், எழுத்திலும் இலக்கணச் சுத்தத்தை பேண விழையும் பெருமகன் இவர் பெரும்பாலும் செய்யுள் பாங்கான, சமயத்தோடு தொடர்புடைய படைப்புக்களை நிறைய எமக்குத் தந்துள்ளார்.

இவரின் பின் கவிதைச் சோலைக்குள் பறந்து வந்து பாடத்தொடங்கிய சிலர் புலவர்மணியிலிருந்து விலகி நிற்பதை அவநானிக்கலாம். இவர்கள் சொல் புதிதாய், பொருள் புதிதாய், சுவை புதிதாய், சோதியிக்க நவ கவிதைகளையும் படைப்பதில் ஆர்வம் காட்டத் தொடங்கினர்.

எந்தவொரு கவிஞனும் அவன் வாழ்கின்ற நாட்டின் சரித்திரக் குழலுக்கும் அவனுக்கு அமைந்த வர்க்கத் தொடர்புகளுக்கும் ஆள்படாமல் இருக்கமுடியாது. அவற்றின் பிரதிபலிப்பு அவனது படைப்புக்களில் இடம்பெறவே செய்யும். இந்தப் புறக்குழல் பாதிப்புக்கு ஒவ்வொரு கவிஞனும் முகம் கொடுத்தே ஆகவேண்டும். இது தவிர்க்கமுடியாத ஒன்று. 1956 ல் எழுதத் தொடங்கிய கவிஞர்கள் இந்தப் பாதிப்புக்கு ஆளாகி தமது படைப்புக்களை பெய்யத் தொடங்கினர். அப்போது கவிதைப் பரப்பிலே புதிய நறுமலர்கள் பூத்து மணம் வீசத் தொடங்கின. சிலர் தொட்டுக்காட்ட அஞ்சிய விஷயங்களைக்கூட இவர்கள் பிட்டுக்காட்டத் தொடங்கினர்.

இவர்களின் பின் அறுபதுகளில் புதியதொரு கவிஞர் படை கல்முனை இலக்கியப் பரப்பிலே மிக அழுத்தமாக காலூன்றத் தொடங்கியது. இவர்களது பிரவேசம் தமிழ்க்

கவிதைக்கு செழுமை ஊட்டுவதாக மட்டுமல்ல, வலிமை சேர்ப்பதாகவும் அமைந்தது. பழமைக்கும், புதுமைக்கும் இவர்கள் பாலமாக அமைந்ததோடு மிகவும் காத்திரமான கவிதைகளையும் எழுதத் தொடங்கினார்கள். எளிமை, செழுமை, பேச்சோசைப்பண்பு என்பவற்றில் கவனம் செலுத்தினர். மிகவும் இறுக்கமான யாப்புக்குள் நின்று கஷ்டப்பட்ட தமிழ்க்கவிதையை விடுவித்து இலகர படுத்தி புதிய புதிய யாப்புகளுக்குள் தமது கருத்துக்களை சிறைப் பிடிக்க முயற்சித்தனர். இறந்த காலத்தைவிட திகழ்காலத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து இன்றைய மனிதன் இன்றைய வாழ்க்கை, இன்றைய நடைமுறைகள் என்பவற்றை பிரதி பலிக்கக் கூடியதாக கவிதைகளை யாத்தனர். மின்னல், முகில், தென்றல் என்பவற்றை மறந்து இன்னல் உழைப்பு, ஏழ்மை, உயர்வு என்பவற்றையிட்டுப் பாடினர். அறுபது இப்பிரதேசத்தின் இலக்கிய பொற்காலம் என்று சொல்லுமளவுக்கு ஏற்றம் பெற்றிருந்தது ஏ இப்பால் பஸில் காரியப்பர், அன்பு முகையதீன், மருதூர்க் கொத்தன் மருதூர் கனி, ஏ. எம். அவுலக்கர், மாறன்-யூ-செயின் ஆகியோர் இக்காலத்தின் பிரகிநிகுகளாகத் திகழ்ந்தனர். இவர்களுள் சிலர் இப்போது ஒதுங்கிக் கொண்டனர். குறிப்பிடக் கூடிய ஓர் சிலர் மட்டும் பிரகாசிக்கின்றனர். அப்பிரகாசத்தின் ஒளிச்சடராக எம். ஏ. நுஹான் இனிது விளங்கிக் கொண்டிருப்பது அறுபதுகளில் ஊற்றெடுக்கத் தொடங்கிய கவிதை ஊற்று இன்னும் வற்றிவிடாது ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு நல்ல உதாரணமாகும்.

எழுபதுகளில் இன்னமொரு கவிஞர் படை கவிதை உலகிற்குள் பிரவேசிக்கத் தொடங்கியது. இவர்களது பிரவேசம் நம்பிக்கைதருவதாக அமைந்தது. மிகுந்த ஆர்வத்தோடும் சமூகத்தில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற ஆதங்கத்தோடும் கவிதை பாடத்தொடங்கினர். இவர்களில் சிலர் சமதர்மக் கோட்பாடுகளில் நம்பிக்கையுடையவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். இன்னும் சிலர் புதுக் கவிதையின்பால் ஈர்க்கப்பட்டு அதை ஊடகமாகக் கொண்டவர்களும் இவர்களுக்குள் இருக்கின்றனர். இவர்கள் கற்பனை உலகில் சஞ்சரிக்காது சமூகக் கொடுமைகளைக் கண்டு அதற்செதிராக தமது பேணையைத் தூக்கியவர்கள்.

எழுபதுகளில் எழுதியவர்களில் சிலர் பிரச்சாரப் பாங்கான கவிதைகளை எழுதிக் கொண்டிருக்க ஒரு சிலர் மட்டும் கலைத்துவ பாங்கான கவிதைகளை படைக்கத்தொடங்கினர். இவர்களது வருகை கல்முனை பிரதேச கவிதை இலக்கியத்துறையை பொறுத்தவரையில் மகிழ்ச்சிக்குரியதாக மட்டுமல்ல, மனநிறைவைத் தருவதாகவும் அமைந்ததென்றே சொல்லவேண்டும்.

இப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த கவிஞர்கள் எவ்வளவுதான் எழுதிக் குவித்தபோதிலும், இவர்களது கவிதைகளை கூட்டு மொத்தமாக வைத்து நிறுத்து உரைத்தப் பார்ப்பதற்கு இவர்களிடமிருந்து போதிய கவிதைத் தொகுதிகள் எமது கைக்கு வந்து சேரவில்லை. இங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் கவிஞர்களுடைய தனிக் கவிதைத் தொகுதிகள் வெளிவருகின்ற போதுதான் இந்த மண்ணிலே மகத்தான கவிஞர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்களென்ற உண்மையை இலக்கிய உலகு அறியத்தொடங்கும்.

இன்று கவிதை உலகிலே மிகவேகமாக வளர்ந்துவரும் இனைய கலை முறையினரை அறிமுகப்படுத்தி, அவர்களுடைய கவிதைப்போக்கை பதிவுசெய்து வைப்பது எமது கடமையெனக் கருதினோம். அந்த கடமை உணர்வில் கனிந்து எழுந்ததுதான் "எழுவான் கதிர்கள்"

'எழுவான் கதிர்'களுக்கான கவிதைகளை தொகுப்பதில் ஓர் ஒழுங்கு பின்பற்றப்பட்டது. எழுபதுகளின் பின் எழுதத் தொடங்கியவர்களின் கவிதைகளை மட்டும் சேர்த்துக்கொள்வதென்பது எமது தீர்மானம். இதன்படி எமது பிரதேசத்திலிருந்து எழுதியவர்கள் அனைவருக்கும் கவிதை அனுப்பிவைக்குமாறு காகிதம் எழுதப்பட்டது. இருமுறை கவிஞர்களை நேரில் சந்திக்க விழைந்து அழைப்பிதழ்களும் அனுப்பிவைக்கப்பட்டன. சிலர் இந்த அரிய வாய்ப்பை நழுவி விட்டுவிட்டனர். எமக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்ட பெரும்பாலான கவிதைகளை தொகுப்பில் சேர்த்திருக்கிறோம். பக்க அளவை கட்டுப்படுத்தவேண்டி வந்ததினால் சிலருடைய நீண்ட கவிதைகளை சேர்த்துக்கொள்ள முடியாமல் போய் விட்டது.

இத்தொகுதியிலுள்ள எல்லாக் கவிதைகளும். ஒரே தரத்தின் அடிப்படையில் தொகுக்கப்பட்டது என்று சொல்ல முடியாது என்பதுகளின் பின் எழுதிய இரண்டொருவரின் கவிதைகளுமி இதில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. எமக்குள்ளே பெண் கவிஞர்களும் எழுதிவருவது பெருமை தருகிறது. மூன்று பெண் கவிஞர்களின் கவிதைகள் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ளன. கவிதை வைப்புமுறை ஆங்கில அகரவரிசை ஒழுங்கை பின்பற்றி தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தொகுதியில் உள்ள கவிதைகள் இளைய தலை முறையினருடைய எண்ணங்களை, கவிதைப் போக்குகளை, நோக்குகளை, உணர்வுகளை நாடிபிடித்துப்பார்ப்பதற்கு உதவும் என்பதில் எமக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது.

அண்மைக் காலமாக கல்முனைப்பிரதேச இலக்கிய முயற்சிகள் ஓய்ந்து விட்டதோ என்று சிலர் வினவுகின்றனர். உண்மைதான் என்றாலும், இடையிடையே இங்கு நடைபெறும் சில நிகழ்ச்சிகள் எமக்கு மகிழ்ச்சி தருகின்றது. இந்த மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தக் கூடிய நம்பிக்கை இலக்கிய நட்சத்திரமாக ஜனாப். எஸ். எச். எம். ஜெமீல் விளங்குகிறார். கல்முனை ஸ்ரீஹிருக் கல்லூரியின் அதிபராக அவர் இருந்த போது நான்கு வருடங்களுக்குள் ஐந்து நூல்கள் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் வெளியீடாக வருவதற்கு அவரே கர்த்தாவாக நின்றுழைத்தார். இன்று இஸ்லாமிய நூல் வெளியீட்டுப் பணியகத்தின் மூலம் இப்பிரதேச எழுத்தாளர்களின் நூல்களை வெளிக்கொணரும் அவாவில் ஈடுபட்டு வருகிறார். இந்த கவிதைத்தொகுதி வெளிவருவதற்கு அவர் காட்டிய ஆர்வத்தையும், எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியையும் எம்மால் மறக்கமுடியாது.

அட்டைப்படத்தை அழகாக வரைந்து தந்த நண்பர் கலைவாதி கலீல் அவர்களுக்கும், எம்முடன் ஒத்துழைத்த ஜனாப். ஏ. எச். எம். இஸ்மாயில் அதிபர் அவர்களுக்கும், அளவீடு பிழிண்டிங் அச்சக ஊழியர்களுக்கும் எமது அன்பான நன்றிகள்.

அன்பு முகையதின்
பாலமுனை பாறாக்

சின்ன வட்டங்கள்

- எம். எச். எம். அஷ்ரஃப் -

சின்ன வட்டங்கள்
சிங்காரக் சுற்பனைகள்
அண்ட வெளிகளையும்
ஆராய்ந்த சிந்தனைகள்.

பாதாளக் கிடங்குகள்
பாம்புகளின் ஆக்கினைகள்
ஓயாத தீக்கிடங்கில்
தீராத தண்டனைகள்.

வாழைக் குருத்தினைப்போல்
வடிவான தேவதைகள்
தங்கக் கலசங்கள்
தருகின்ற மதுவினங்கள்.

வட்டத்தின் உள்ளிருக்கும்
வடிவான சங்கதிகள்
வட்டத்தின் வெளிப்புறத்தை
மறைக்கின்ற சூனியங்கள்.

இந்தப் பெருவெளியில்
வட்டத்தைப் போட்டவர்யார்
இந்தப் பெருவெளியை
வட்டமாய்ச் செய்தவர்யார்.

தண்டனைகள் கிடையாமல்
தப்புதற்காய் பெறுகின்ற
தண்டனையோ ஏராளம்
தலையெழுத்தோ பெருநெருப்பு.

சுகங்கள் பெறுவதற்காய்
 துறப்பனவோ ஏராளம்
 சுகங்கள் பெறுவதற்காய்
 துறப்பனவோ ஏராளம்

வட்டத்தின் அப்பாலே
 வந்துவிடு பெருவெளியில்
 இட்டமுடன் விளையாடு
 இதயத்தைக் காப்பாற்று

சின்ன வட்டங்கள்
 சிங்காரக் கற்பனைகள்
 அண்ட வெளிகளையும்
 ஆராய்ந்த சிந்தனைகள்

சுகங்கள் பெறுவதற்காய் துறப்பனவோ ஏராளம்

சுகங்கள் பெறுவதற்காய் துறப்பனவோ ஏராளம்

சுகங்கள் பெறுவதற்காய் துறப்பனவோ ஏராளம்

சுகங்கள் பெறுவதற்காய் துறப்பனவோ ஏராளம்

சுகங்கள் பெறுவதற்காய் துறப்பனவோ ஏராளம்

சுகங்கள் பெறுவதற்காய் துறப்பனவோ ஏராளம்

சுகங்கள் பெறுவதற்காய் துறப்பனவோ ஏராளம்

காய்ந்த சருகுகள்

- எம். எச். எம். அஷ்ரஃப் -

காய்ந்து சருகாய் யாரும் கவனியா நிலைவந்தும்; என்றோ
பூத்துக் குலுங்கியது பற்றியே புலம்புகின்றார்
ஆயிரத்து நானூறு ஆண்டுகளாய்
அதே புலம்பல், ஒப்பாரி,
சித்தம் கலங்கியதோர்
சிறுமையிலே அவர்களெல்லாம்!
எனது இரத்தமே எனக்கு எதிரியாய்
எனது 'கிப்லா'வே எனக்கு மயக்கமாய்!
பதவியும் பணமும் புதிய தெய்வங்களாய்
அல்லாஹும் றஸூலும்
அவற்றுக் கர்ச்சனை மலர்களாய்!
யார் காலிலுள்ள எவ்வழுக்கையும்
கழுவிக்க குடிப்பதில் பெருமை பெறுவதற்காய்!
அடிக்கடி புத்தி கலங்கும்; அப்போதெல்லாம்
பூத்துக் குலுங்கி புதுமணம் பரப்புவதாய்
சொல்லி மகிழ்ந்து சொப்பனங்கள் கண்டிடுவர்!
பூத்த புதுமலரே! மீண்டும் ஒருதடவை,
எழுந்து வந்திடுக! வாழ்வின்
புதிய இலக்கணங்களை சொல்லித் தந்திடுக!
மீண்டும் நாங்கள் உங்கள் தலைமையில்
எல்லா இணைகளையும் எரித்துக் கொழுத்திடவே!
'பத்றி'ன் வேகம் நினைவில் வருகிறது
உங்களைச் சுற்றி நாங்களெல்லாம்
உமர்களாய், அலிகளாய் அல்லாஹு அக்பர்!

மாணிடம் பூத்தது
கல்லச்சு வெளியீடு (1988)

வெள்ளிகள் பூக்கின்றன

- எம், எச், எம், அஷ்ரஃப் -

எங்கே அவர்களெல்லாம்
இரவுவரும் வேளையில்
திங்கள் முகம்வாடித்
தீவிரமா யோடுகியூர் !

எங்கே அவர்களெல்லாம்
இழைத்து விரைவதும்
பாதங்கள் மண்ணில்
பதிந்துவிட முன்னர்.
வேதனைகள் ஆயிரமாய்
வெற்றியே கொள்வதனும்
ஓடியே செல்கின்றார்
ஓய்வின்றி ஓடுகின்றார் !

பூங்காவுக் கழகூட்டும்
புதியநறும் ரோஜாக்கள்
வேங்கை கண்டதர்ந்த
வேகத்தில் நகர்வதையும்
ஏங்காம வேங்குகின்ற
இதயங்கள் அழுவதையும்
தூங்கா துழைப்போரின்
துயரங்கள் தொடர்வதையும்
காட்ட முயலுதற்கோ
கங்குலமே தாமதித்தாள் !

புல்லைத் தினம்பிடுங்கி
பூவடல்கள் ஒளியிழக்கும்
அல்லையதோ நிதமுவர்கள்
அழகை உறிஞ்சிநிற்கும்.

வயலில் வாய்க்காலில்
வாழ்ந்து களைத்தவர்கள்
அல்லையிலே பன்பிடுங்கி
அலுத்துமிக ஓய்ந்தவர்கள் !

இன்னுமின்னும் தாமதித்தால்
இரவுநடு வந்துவிடும்.
இரவுகளை வீதிகளில்
இரவை வயல்வெளியில்
தரிசனமும் செய்கின்ற
சக்தி சற்று மற்றதனால்
இரவுக் கொழிந்தோடும்
இந்திலையும் வந்ததுவா ?

அல்லையில் அவர்களெலாம்
அல்லற் படுகையிலே
பிள்ளைகளோ வீதிகளில்
பிழைகள் பல செய்திருப்பர்
பள்ளிக்குச் சென்று இரார்
பசியால் துடித்திருப்பார்
தள்ளி உதைபட்டு
தரித்திரராய் ஆயிருப்பார்
முள்ளாகித் தோலாகி
முகம்வாடிக் காத்திருப்பார்.

கள்ளிகொள்ளி சேகரித்து
கம்மாட்டில் வைத்தவராய்
வெள்ளிகள் பூக்கமுன்னம்
விரைகின்றார். வாழ்க்கையிலும்
வெள்ளிகள் பூக்குமென்ற
விதத்தினிலே ஓடுகின்றார்.

பனையோலைக் கட்டொன்று
பாத்தும்மா லாத்தாவின்
தலையில் இருக்கிறது.
இனையொன்று இல்லாமல்

எழுவான் கதிர்கள்

இரவெல்லாம் மூச்செறியும்
நஹுமாவும் ஓடுகிறார்.

எத்தனையோ நூறு
பாத்தும்மா, நஹுமாக்கள்
இரவிரவாய் ஓடுகிறார்
இன்றுவரை ஓடுகிறார்.

வாட்டி வதைக்கின்ற
வறுமையினைச் சாகழம்
பாதைதேடி ஓடுகிறார்
பகவிரவாய் ஓடுகிறார்.

விடியட்டும் அவர்வாழ்வில்
வெள்ளிகளும் பூக்கட்டும்.
பூக்கின்ற வெள்ளிகளால்
புதுவாழ்வு வெளிக்கட்டும்.

ஒன்றிச் செல்வோம்

- மருதூர் அலிக்கான் -

சட்டியில் மாவை ஊற்றிச்
சமர்செய்தே நெருப் பிடுகு
கொட்டிடும் வியர்வைக் குள்ளே
குவிந்திடும் “அப்பம்” தன்னை
விறற்றிட என்றே லாத்தா
விரைந்திட்ட போதும் உன்னைப்
பற்றிய வறுமை விட்டுப்
பறந்ததா? இல்லை தானே ..

ஊற்றிய ‘அப்பம்’ ஒட்டில்
ஒட்டிடா நிலையைப் போல
ஆற்றிய உழைப்பு தன்னை
அவர்களோ சுகித்துக் கொள்ள
நேற்றையப் பயற்றங் காயின்
நிலையினை ஒக்குமாப் போல்
சோற்றுக்கும் வழியே இன்றித்
துவண்டுதான் உள்ளாய் லாத்தா...

வெறுமையே உயிர்ப்பு என்ற
வியர்வையின் கடலில் நீந்திச்
சிறுமையிற் குமைந்தே வாழ்வில்
சீரழிந்தோமோ நம் முள்...
நிறைவினைப் பெற்றே வாழும்
நிலையினை அடைதல் வேண்டிக்
குறையினைப் போக்கும் வழியிற்
குறியினை வைத்தல் வேண்டும்

சரிசரி லாத்தா இதுவே
சரித்திரம் புகட்டும் நிலையே ||
நெரிபடும் நிலையை விட்டும்
நெடுநிலை பயணம் தொடர
திரிவுகள் நீங்கி உயர்வின்
திசையினைக் காட்டும் எங்கள்
விரிவுடை 'பொதுமை' நோக்கி
விரைந்திட ஒன்றிச் செல்வோம்.

- தினகரன் -
19-05-1976

விடியும் பொழுது

மருதூர் அலிக்கான் -

உயர்விடை உளமும் ஒளிநிறை நிலைவும்
உயர்ந்திட வழியென ஊன்றிய கனவில்
வயல்வெளி தனிலே வாப்பா உழைப்பார்.
வழியும் வியர்வைக் குள்ளே குளிப்பார்.

வியர்வைக் குள்ளே விளையும் மணிகள்
விரைந்தே எங்கோ ஓடி மறையும்
அயர்வு அற்றே அவர்உழைக் கின்றார்.
அந்தோ வறுமை அகன்றிட வில்லை.

கழியும் வியர்வைக் கணியாய் வீட்டில்
கசியும் கண்ணீர்த் துளியே மிஞ்சும்.
வழிவழி யாக உழைத்த பொருள்கள்
வறுமைத் தீயை அணைத்திட வில்லை.

உருகி வழியும் கண்ணீர்த் துளியின்
உப்பும் உலரும்; உழைப்பார் வாப்பா.
வருமொரு நாளெமக் கெனஅவர் உள்ளம்
வகுத்த வழியில் வாழ்வைப் பார்ப்பார்.

என்றோ ஒருநாள் விடியும் என்றே
என்றன் வாப்பா ஏங்கித் தவிப்பார்.
அன்றைப் பொழுதே அவருளம் மலரும்,
அந்த வசந்தம் வாழ்வில் விடியும்.

- திபபதி -

08 - 08 - 1978

காலை என்றொரு கவிதை பிறந்தது

- மருதூர் அலிக்கான் -

காலை என்றொரு கவிதை பிறந்தது.
பாளை வெடித்த சிரிப்பை உதிர்த்தது.
வியாபித் திருந்த வாகை மரத்துச்
சந்தியில் வந்து தனியே நின்றேன்.

வாகை மரத்துப் பசிய இலையில்
பதுங்கிய பனித்துளி மேனியில் ளிழுந்து
மெல்லிய உணர்வைச் சிலிக்கச் செய்தது!
உணர்வுகள் என்னுள் ஊர்வலம் வந்தன.

காலை மெல்லக் கரைந்து போயின
சிறுசில பேர்கள் சிறை கொண்டார்கள்,
கல்விச் சுணையை மொண்டு சுவைக்கும்
பள்ளிச் சிறார்கள் என்னைக் கடந்தனர்.

அரசு ஊழியர் அவசரமாக
அந்தப் பஸ்ஸைப் பிடிக்க நடந்தனர்.
சரசு கன்னியர் சாடைசெய் இளைஞர்
சனத்தின் உள்ளே புகுந்து சென்றனர்.

இன்னும் இன்னும் இப்படி யாக
எத்தனை பேர்கள் என்னைக் கடந்தனர்.
அத்தனை பேரிலும் என்னுள் மலர்ந்த
அவளை மட்டும் காணவே இல்லை.

- திளபதி -

05 - 01 - 1980

ஒரு கணப் பொழுது

- மருதூர் அலிக்கான் -

விடியற் பொழுதின் விகற்பம் புரிந்தது,
நித்திரை விட்டும் எழும்பவும் இல்லை
எழும்பும் நினைவு எழவும் இல்லை.

உதிர்ந்து கொட்டிய
ஓலைச் சருகு...
புத்தக அடுக்கின்
புறமாய்க் கிடந்தது.
கூரை முகடு,
குட்வின் கலண்டர்,
தூரே இருந்து காற்றில் மிதக்கும்
வானொலி ஒன்றின் இனிய கீதம்,
ஒவ்வொன்றாக
என்றன் மனத்தின்
நினைவுகளாகின...

விடியற் பொழுதின் விகற்பம் புரிந்தது,
நித்திரை விட்டும் எழும்பவும் இல்லை
எழும்பும் நினைவு எழவும் இல்லை.

கூரை முகட்டின்
ஓட்டைகளெல்லாம்
கொட்டி வைத்த
வெள்ளிக் காசாய்
தரையில் எங்கும்
சிதறிக் கிடந்தன.

கடிகாரத்தில் பத்தரையென்றே
காலம் அதனுள் காட்சியாயின...

அட்டர...!
அட்டா...!!

நேரம் போனது புரியவுமில்லையே

மெல்லியதான வெயிலின் உரைப்பு
விரைந்தையுள்ளும் விரவத் தொடங்கின...
சொல்லி வைத்தாற்
போலொரு நண்பன்
அழைக்கும் சத்தம்
வெளியில் கேட்டது.

"வாழ்வில் நீளும்
பழுவும் அகலும்
ஊழ்வனை எங்கோ
ஓடித் தொலையும்"
நீளவிரியும் நினைவுகளோடும்
நெடுமூச்செறிந்த
நெட்டுயிர்ப்போடும்,
எழுந்து வந்தவன்
நண்பனைத் தேடினான்...

- தினகரன் -
13 - 03 - 1985

வாழ்க்கையிலே..!

- ஒலுவில் அமுதன் -

இளமையிலே எண்ணுகின்ற இன்பமெல்லாம் - சிலை
எழுத்துள்ள காவியமாய் நெஞ்சிலூறும்
பழகிவிட்ட நினைவுகளின் தோல்விகளும் - என்றும்
பரிதவித்து வாழ்க்கையை வெறுக்கவைக்கும் !

அஞ்சுகின்ற வாழ்க்கையில் வெற்றியெலாம் - பின்
அறியாமல் தோல்விகளாய் உருவகிக்கும்
நெஞ்சில்வரும் நீதிகளின் தோன்றல்களை - நாம்
அஞ்சாமல் செயற்படுத்த துணிந்துநிற்போம் !

ஏழைகள் வாழ்க்கையின் இன்னல்களை - நல்ல
ஏனீவைத்து பார்ப்போரும் இரங்கமாட்டார்
பணக்காரர் எனச்சொல்லி வாழ்பவரும் - பண
மூட்டைகட்டி மூடிவைத்துப் போயிடுவார் !

பதவிக்காய் பல்லையெல்லாம் காட்டிவிட்டு - நம்
உதவியையும் மறந்துவிட்டு செயற்படுவார்
நன்றிகெட்ட மாந்தரின் கூட்டத்தில் - இங்கு
நாடுஞ்ருவன் விலகியே வாழ்கின்றேனே !

- தினகரன் வாரமஞ்சரி -

29 - 10 - 1978

நினைவுகள்

- ஒலுளில் அமுதன் -

வெள்ளி மலர்கள் பசங்கொடியில்
விசும் காற்றில் அசைந்தாடும்
புள்ளி மானின் விழியழகுப்
போதை யூட்டும்; செம்பவளம்
அள்ளிக் கொண்ட இதழ்முடா
அழகின் சிரிப்பில் முத்துதிரும் !

கள்ளி உந்தன் கருவிழிகள்
காட்டும் ஜாலம்; கவியிடையே
சொல்ல முடியாச் சுவையூறி
சுருதி மீட்டும்; பூங்கூந்தல்
அள்ளி முடிக்கா சடைப்பின்னல்
அசையும் போதென் உணர்வசையும் !

மெல்லப் பேசும் உன்மொழிகள்
மேனி முழுதும் உணர்வூற்றி
அள்ளி அணைக்கத் தூண்டிவிடும்
அந்தக் கணத்தில்; உன்முகத்தில்
பள்ளி தன்னில் படித்தறியாப்
பாடம் எல்லாம் நினைவுவரும் !

- தினபதி கவிதா மண்டலம் -

வினாக்கள்
கருவிகள்
வினாக்கள்
வினாக்கள்
வினாக்கள்
வினாக்கள்
வினாக்கள்
வினாக்கள்

வினாக்கள்
வினாக்கள்
வினாக்கள்
வினாக்கள்
வினாக்கள்
வினாக்கள்
வினாக்கள்
வினாக்கள்

உயிர்தரும் உவப்பு

- ஒலுவில் அமுதன் -

வயல்நிலம் உழுதிடும் வாழ்க்கையில் வரும்சுகம்
உயிர்தரும் உவப்பினால் உலகினில் உயர்ந்தது
துகிலுரி நடனமும் துவண்டிடும் கோலமும்
உயிர் கொல்லும் குடியதும் உண்மையில் சுகங்களா?

பிறர்நலம் பேணிடும் பெருங்குண மனிதர்கள்
உறவினில் வரும்சுகம் உலகிடைச் சிறந்தது
கரவுடன் வாழ்வதும் கவல்கிற ஏழைகள்
தரத்தினை உயர்த்திடா தன்மையும் இழிவதே!

- திளையதி கவிதா மண்டலம் -

இருட்டில்லை

- ஒலுனில் அமுதன் -

உலகமிது இருட்டில்லை
ஒரு சிலரின்
உள்ளங்கள்தான்
இருட்டாகி
உலக அரங்கில்
செயற்கறையை
படியவைக்கின்றன !

உலகமிது இருட்டென்போர்
மனித உள்ளங்களை
புரியாதவர்தான் !
மலையைப்போன்று
குணமும்
குழியைப்போன்ற
உள்ளமும் கொண்ட
மாந்தர்களை அறியாமல்
உலகத்தை
ஞாந கண்களின்கண்களை !

உலகமிது வெளிச்சம்
அதனால்தான்
நல்லவர் வேடமிட்டு
நரிபோல் காரியமாற்றும்
போவிகளின் அந்தரங்கம்
ஒருநாள்
வெளிச்சத்திற்கு
வந்துவிடுகின்றன !

- தினகரன் கவிதைச்சோலை -

அழகிய வெற்றிலை

- அன்புடன் -

பாத்தும்மாப் பெண்ணே
நடுப்பாதையிலேன் நீ விழுந்தாய்
உன் ஆத்துமா
இந்த அகிலத்தைப் பிரிந்ததுவா - ?

நேற்று நீ எத்தனை
நேயர்களைப் பெற்றிருந்தாய்
காற்று வீசும் திசைதேடிப் பறக்கின்ற
காற்றாடி போலுன்னைக்
காண்பதற்கு எத்தனைபேர் ?

நாற்றமெடுக்கும் நலிந்த சமூகத்தின்
ஏற்றம் பேசும்
எத்தனையோ கனவான்கள் நீ
வீற்றிருந்த இடம்தேடி
வெளிக்கிட்டு வந்தார்கள்
வந்தோரை எல்லாம் வரவேற்று
உன் வனப்பின்
சொந்தவுடல் காட்டி
ககழுட்டி அனுப்பி வைத்தாய்...

எல்லோரும் இன்புற்றி ருப்பதற்கு
வழி செய்த
பாத்தும்மாப் பெண்ணே
நடுப்பாதையிலேன் நீ விழுந்தாய்
உன் ஆத்துமா
இந்த அகிலத்தைப் பிரிந்ததுவா ?

உன்னுள்

உன் முச்சு

உயிராக இருக்கையிலே

உன்றன் உடலம்

உவப்பென்று சொன்னவர்கள்

கண்ணே... கனியே... கற்கண்டே... கானியமே

என்று பாவிசைத்த

எத்தனையோ பாவலர்கள்

இன்று உன் இழவை

ஏறெடுத்தும் பாராமல்

எங்கே விரைவாகி

எழுந்தோடி மறைகின்றார்...?

பாத்தும்மாப் பெண்ணே

உன் ஆத்துமாதான் பாத்தும்மாவானான்

ஆத்துமா இல்லையேல்

பாத்தும்மா நீ இல்லை

நீ வெறும் உடல்

ஆம் ஒரு பிணம்

ஆதலினாலா-

அவர் ஓடி ஒளிக்கின்றார்...?

சுவிற்றும்மலி யசிரமுடக

சுவிற்றும்மலி யசிரமுடக
யாத்தும்மலி யசிரமுடக
யாத்தும்மலி யசிரமுடக

யாத்தும்மலி யசிரமுடக
யாத்தும்மலி யசிரமுடக
யாத்தும்மலி யசிரமுடக

யாத்தும்மலி யசிரமுடக
யாத்தும்மலி யசிரமுடக
யாத்தும்மலி யசிரமுடக

யாத்தும்மலி யசிரமுடக
யாத்தும்மலி யசிரமுடக
யாத்தும்மலி யசிரமுடக

யாத்தும்மலி யசிரமுடக
யாத்தும்மலி யசிரமுடக
யாத்தும்மலி யசிரமுடக

யாத்தும்மலி யசிரமுடக
யாத்தும்மலி யசிரமுடக
யாத்தும்மலி யசிரமுடக

- தினகரன் -
27 - 06 - 1980

நுளம்புகளே !

- அன்புடன் -

காதுக்குள் வந்து கணகணத்து துயிலெழுப்பி
கடித்து இரத்தமுண்ணும் கடுகளவு நுளம்புகளே
ஏதுக்காய் இன்றென்னை ஏறெடுத்தும் பாராமல்
எட்டி நடக்கின்றீர் ? என்னபிழை நான்செய்தேன் ?

நாட்டின் முதுகெலும்பு நம்மவரே என்றதினால்
நாளும் உழைத்து நலிந்து மெழுகானேன்
ஏட்டுக் கதையால் ஏற்றம்வரும் என்றெண்ணி
ஏணியாய் மாறி ஏறுதற்கும் துணையானேன்

மூட்டை சுமப்பதையே முதுதொழிலாய் கொண்டதனால்
முப்பது வருடங்கள் மூச்சிழுத்து மூச்சிழுத்து
ஓட்டையா கிப்போனேன் ஓ அந்தக் காரணமா
ஓட்டி என்னைக் குத்தாது ஓடுகிறீர் நுளம்புகளே ?

தொட்ட இடமெல்லாம் தொழுநாயின் நரம்பதுபோல்
தட்டுப்படும் என்றன் தசையில்லா எலும்புகளில்
கொட்டினால் உங்கள் கொடும்ஊசி முனைப்பாகம்
பட்டுவிடும் என்று பறக்கின்றீர் நுளம்புகளே

“சத்தில்லை உடலில் சரியான விட்டயின்கள்
நித்தமும் உண்” என்று நேற்றெனக்கு டாக்டர்சொன்ன
புத்தியினை நெஞ்சிருத்தி புரதங்கள் உண்ணுதற்கு
சத்தியமாய் சக்தியில்லை சங்கதிகள் தெரிந்தீரோ ?

என்னிடத்தில் குருதியில்லை என்னுமொரு காரணத்தால்
 என்னைவிட்டு விட்டோடும் எஸ்வீட்டு நுளம்புகளே
 மண்ணில் குருதி மலிந்தவர்கள் மிகுதமுள்ளார்
 அன்னவரை இனம்கண்டு அவர்குருதி ரூசிபார்ப்பீர் !

சும்மா இருந்து சுகமாக உடல் வளர்ப்போர்
 எம்மாத்தி ரம்பேர் இவ்வுலகில் இருக்கின்றார்
 இம்மாநி லத்தில் இவர் போன்றோர் இல்லாதொழிய
 ஆம்மா நுளம்புகளே அதிவிரைவாய் பணிதொடர்வீர் !

- சிந்தாமணி -

28 - 12 - 1982

நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண
 நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண
 நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண
 நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண

நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண
 நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண
 நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண
 நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண

நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண
 நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண
 நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண
 நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண

நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண
 நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண
 நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண
 நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண

நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண
 நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண
 நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண
 நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண நவீனப்பயண

மானுடம் எங்கே..?

- அன்புடன் -

வானில் புதியதோர் வெள்ளி
முளைத்தது
பூவில் புதியதோர் மனிதன் தோன்றினன்...

பாலை மணலிலோர் பாளை வெடித்தது
பால்மனம் மிக்கதோர்
பாலகன் தோன்றினன்...

ஆம் எங்கள் அருமை நாயகம் பிறந்தனர்
அவனியில் புதிய மானுடம் பூத்தது

'அய்யாமுல் ஜாஹிலி'ன் காலம் அழிந்தது
அந்த யரத்தை
அடியோடு வீழ்த்தினர்
அடிமைத்தனையில் அடிமரம் வீழ்ந்தது...
அஞ்ஞானம் அழிந்தது
மெய்ஞ்ஞானம் வளர்ந்தது
விஞ்ஞானம் உலகின் விளைநிலமானது!

அன்றைய அரேபியன்போல் இன்று இல்லை
 இன்றைய மனிதன் புதிய மனிதனும்...
 அன்றைய அரேபியன்போல் இன்று இல்லை
 என்பதால்
 மனிதன்
 புதியவன் ஆவானா...?

‘அடுத்தவன் பசிக்கப் புசியாதே’ என்று
 அருமை நபிகள் அறைந்தனர் என்று
 அடுத்தவன் பசிக்கப் புசியாதே என்றால்
 பசிக்க ஒருபிடிச் சோறா கொடுப்பது...?

அடுத்தவன் பசிக்கப் புசியாதே என்றால்
 பசியாத மனித வயிறுகள் வேண்டும்
 பசிக்கும் மனித வயிறுகள் உலகில்
 இருத்தல் ஆகா(து) எனும்நிலை வேண்டும்

பொதுப்படை விரும்பும்
 அடிப்படைத் தத்துவம்
 புரிந்த புதிய மானுடம் எங்கே...
 அந்தப் புதிய மானிடர் வரவு
 நல்வரவாகும் நான்வேண்டும் இங்கே...

அந்தப் புதிய மானுடம் வளர்க...
 அவர்கள் வரவு நல்வர வாகுக...!

இது என்ன நிலையோ...?

- கேயெம் ஏ அலீஸ்

அட்டைக்கடியிடை வட்டை வயல் வெளியில்
 ஒட்டுக் கிழித்த உடலா...? அனல்
 சுட்டுச் சுருண்ட உருவா? தினம்
 நட்ட நடுச்சாமம் கொட்டும் பனிமூட்டம்
 பட்டுத் தெறித்த பழுதா? வள்ளி
 கட்டுக் குலைந்த நிலை ஏன்

கூனல் வீழுந்த நிலை ஏனோ அறியாது
 மாணே! மயக்க மெனவோ? சொல்
 நாணும் தயக்க மெதுவோ?
 தோணும் பயிரிடையே காணும் களைகளினை
 நாளும் களைந்த வினாவோ? வாழ்வில்
 குழும் துயரின் சுமையோ...?

கம்புத்தடியினொடு நம்பிக்கரைந்து உடல்
 வெம்பிக் கதிர் அடித்ததோ? துயர்
 சம்பிச் சமையும் நிலையா?
 கும்பம் குவித்து நெல் கூட்டிப் பதர்நீக்க
 எம்மட்டு வந்ததெடியோ...? கூவி
 கண்பட்டுப் போன வடிவோ

இறுதி ஆசை

- கேயெம் ஏ அலீஸ் -

வாப்பர் இறந்து அரை ஆண்டு நினைவாக
இப் பா எழுகிறது என்னெஞ்சில் - அப்போது
சொன்னார் ஒரு வார்த்தை சோதிப்பிளம்பாக
என்னை எரிக்கிறதே இன்று

மாடாயுழைத்து மரியாதை யாய் வளர்த்து
ஓடாகிப் போன உதட்டினிலே - வாடா
மலராக வந்த வார்த்தை அதுவந்து
புலர்கிறதே என்னுள் புதைந்து

தங்கை அவளின் தலைகோதி என்னிடத்தே
சங்கையாய்க் கார் என்று சாய்ந்தார் - அங்கே
தந்த உறுதி தடம்புரள தலைகீழாய்
நொந்து துடிக்கின்றேன் நான்

முப்பது வயசு மூப்பெய்தி என் தங்கை
இப்போதும் உள்ளாள் என்செய்வேன் - கப்பல்
விழையேறி மாப்பிள்ளை ஏலம் நடப்பதனால்
கிலையாகி நிழலின்றேன் சிதைந்து

வாக்கை நிறைவேற்ற வகுத்தம், அதற்கிடாய்
நாக்கை அறுக்கத்தான் நாடுகிறேன் - வேட்கை
நிறைவேற ஏதும் நேர் உண்டேல் உலகோரே
முறை யொன்று சொல்க முனைந்து

அழாதே என் கண்ணே

- சூறாவளி ரூபகார்த்தக் கவிதை -

- கேயெம் ஏ அவலீஸ் -

என்னருமைத்தாயகமே ! இதய வானில்
எழில் கொஞ்சம் சாய்ந்த மருதே அம்மா
உன்னழகுக் கோலந்தான் என்கே போச்சு
உணர்வெல்லாம் துடிக்குதடி, புயலாய் மாறி
கொன்றெழிக்க வந்தானே கோரக் காற்று
கொடுமையினை எண்ணிடவே நெஞ்சமெல்லாம்
கண்ணீராய் மாறுதடி கண்ணே உந்தன்
கவின் மிகு கோலத்தை எப்போ காண்பேன்

வானத்து முழு நிலவாய் வளப்பை கண்டடி.
வார்த்தையினால் வடிக்க வொணு குமரிப் பெண்போல்
சினத்துப் பட்டாடை அணிந்து நின்றே
சிரித்தாயே எனைப் பார்த்து, அந்த நாளைக்
காணத்தான் துடிக்கின்றேன் கருணையுள்ள
கலையொளிரும் சீதேவித்தாயே அன்பே !
போனாயே இன்று மிகப் பொலி விழந்து
போனதுயர் கதை சொல்ல மாளாதம்மா

முற்றி வளர் தென்னை, பலா வாழை மற்றும்
முறுவல் கொள் மா, தோடை, மலர்ததோட்டங்கள்
குற்றியிராய்ப் போன பல கட்டடங்கள்
குமரே! உன் வணப்புக்கு அழகு ஊட்டும்
சொத்தாக நின்றதடி! சோபை குன்றி
"சோ" வென்ற புயலுக்கு ஆட்டங்கண்டு
முற்றுக வீழ்ந்ததனூல் முகமே மாறி
முடப் பெண்ணாய் ஆனாயே, என்னசெய்வேன்!

சத்தியமாய் உன் கண்ணீர் துடைப்பதற்கு
சந்ததியாய் இளைஞர் நாம் உள்ளோம் இங்கே
நித்திரையில் நினைவெல்லாம் நீயே வந்து
நிழலாடு கின்றாயே அன்புத்தாயே
கத்தாதே, கதறாதே, கவலைவேண்டாம்
காசினியில் உன்னெழிலை மீட்டெடுக்க
இக்கணமே எழுந்திட்டோம் இனியுமென்ன
எனைப்பார்த்து சிரிதாயே! அழுகைவேண்டாம்.

நினைவு பதிவு ! மலர்வாழ்வு வணிகர்கள்
நவம்பர், உலகம் உலகம் உலகம் உலகம்
கொய் கலிகா காதலர்கள் கிழவர்கள்
நினைவு பதிவு, பதிவுகளை மனக்கவிகள்
புத்தக காதலி குலிகா கல்கிழவர்கள்
புத்தக கல்கிழவர்கள் மலர்வாழ்வு கல்கிழவர்கள்
காதலி கல்கிழவர்கள் மலர்வாழ்வு கல்கிழவர்கள்
நவம்பர் கல்கிழவர்கள் மலர்வாழ்வு கல்கிழவர்கள்

வாழ்க்கைப் படகு

- கேயெம்ஏ அவீஸ் -

நீளும் ஞாலக் கோலக் கடலில்
சூழும் அலையின் சுழியின் இடையில்
மாறும் புழுவாய் மடியும் நிலையில்
வாழ்க்கைப் படகு நகர்கிறது - என்
வாழ்வின் காலம் கழிகிறது.

இலையின் நூனியில் தொங்கும் பனியாய்
தொடையும் காலக் கனவுக் கீற்றில்
மலையா ! மோசப் பாதை நோக்கிய
வாழ்க்கைப் படகு நகர்கிறது - என்
வாழ்வின் காலம் கழிகிறது.

பொதுமை என்ற சுக்கா னேந்திப்
புதுமை பூத்துப் பொலிய நாளும்
மிடிமை காண விடிவை அடைய
வாழ்க்கைப் படகு நகர்கிறது - என்
வாழ்வின் காலம் கழிகிறது.

கசியும் நயனக் கருமேகம் சூழ்
கவலும் நெஞ்சக் கனலுள்
விதியின் எல்லை விளைவு காண
வாழ்க்கைப் படகு நகர்கிறது - என்
வாழ்வின் காலம் கழிகிறது.

கூடையின் மையத்தில் -

கூடையிற் பக்கம்...

- நற்பிட்டி முனை பளீல் -

சோகங்களே...
 சுகங்களை விட
 நம்பிக்கைக்குரியவர்கள்
 நீங்கள் தான்...!
 சுகங்கள் தரும்
 இதங்களை விட
 நீங்கள் தரும் தடங்கள்
 கணதிரானவை...!
 உங்களைக் கண்டு
 வெருண்ட நாட்களில்
 சுகங்களைக்
 கனகங்களில் தான்
 காண முடிந்தது...!
 உங்கள் விலாசம்
 தெரிந்த பிறகு...,
 உங்களை உடன்பிறப்பாய்
 புரிந்த பிறகு...,

நீங்கள் தான்
 சுகங்களுக்கே
 அத்திவாரமிடுகுநீர்கள்
 என்பதைப்
 புரிய முடிகிறது...!
 கத்தை கத்தையாய்ச்
 சுகங்களைச் சுமப்போரும்
 உங்கள்
 சுவாசம்பட்டதும்
 உதிர்ந்து
 போகிறார்களில்லையா...?
 சுகங்களைவிட-
 நீங்கள்
 வலிமையானவர்கள் தான்...!
 சோகங்களே...
 என்-
 மனத்தோரணத்தின் முன்
 உங்களுக்கு
 எப்போதும் காத்திருக்கும்
 வரறேப்பு...!
 "நல்வரவாகுக...!"

- வீரகேசரி வாரவெளியீடு -

(23 - 02 - 1986)

மனப்பாரம்

- நற்பிட்டிமுனை பளீல் -

திரும்பிப்
பார்க்கும் போதுதான்
அந்த உறவின்
தாக்கம் தெரிகிறது...

உதிர்ந்து போனமலருக்கு
அழுது பலனென்ன...?
உனக்கு மட்டுந்தானே
என்னால்
கவிதை எழுதமுடியும்...

இல்லாவிடால்
தேடிவந்த காலத்தைத்
தொலைத்துவிட்டு -
பறிகொடுத்த உன்னைத்
தேடிக்
கொண்டுடிப்பேனா...?

ஓ... என் நண்பர்களே

- எம்சிஏ பரீட் -

ஓ... என்
இனிய நண்பர்களே
உங்கள் எதிரிகள்
முத்தம் தருவதற்காய்
ஏவுகணைகளை -
நிரப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்

நீங்கள் -
உங்கள்

ஆற்றுப் படுக்கைகளில்
நாணல்களை
வளர்த்துவிடுங்கள்

தோட்டத்துள்
மாடுகள் மேய்கிறதே
அவைகளைப் பிடியுங்கள்
கோரோசனைகளாவது
கிடைக்கலாம்

எதிர்காற்றுக்கு
கோரோசனைகள்
எரியாமலா
போய்விடும்

- மல்லிகை

ஓக்டோபர் 1984

மீய சுவேர

எப்போது...

- எம்சிஏ பரீட் -

உன் -

காந்த விழிகளை பார்த்த போதெல்லாம்
ஒரு காணத்தில்
நான்
எத்தனை கவிதைகளைத்தான் எழுதிவிட்டேன்

நேற்று -

தற்செயலாய் நடந்த
நமது சந்திப்பில் -

எனது

கற்பனைகளெல்லாம் வறண்டு
சில வினாடிகள் -

உன்னையே பார்த்துக் கொண்டு...

நான் மௌனமாகிக் கொண்டபோது

நீ -

சிரிக்காமலே சென்றுவிட்டாய்

கனவுகளை

நெஞ்சுக்குள் புதைத்துவிட்டு

கற்பனைகளில்

மிதந்ததற்காய்

ஏங்கிக் கொண்டிருப்பேனா...?

நாமிருவரும்

ஒருவரையொருவர்

இழந்தால் -

எப்படியெல்லாம்

துடிதுடித்துப் போனோம்...?

“திருட்டுக்” கொடுப்பதை விட

மோசமானதுதான்

சொந்தத் தேவதையை

மாற்றானுக்குப்

பறிகொடுத்து நிற்பது...

என்ன செய்வது...?

சீரடிக்ச்சத்

தெரிந்தவர்களுக்குத்தானே

பூசிக்கத் தெரியுமீ...

எம்போன்றவர்களை...

- வீரகேசரி வாரவெளியீடு -

(04 - 08 - 1985)

- நற்பிட்டிமுனை பளில் -

கோழை ஆண்களுக்கோ
பாலை மனங்களாம்...?
பொய்... பொய்...
கோரத் தாய்களுக்கே-
அகோரத் தனங்கள்...!

பாவம் பாவைகள்...,
மணமுடிப்பு வேண்டின்
அங்கே-
பணமுடிப்பு வேண்டும்...

பாவையரே நானும்
பாலைவனம் நோக்கிப்
பரிதாப யாத்திரைகள்...

கற்போ; கற்பற்றோ...-
பணவாடையிருந்தும்
மணமேடை காணோர்
பிணவாடை மறுபக்கம்...

கன்னிமனங்களில்
கனவுகள் கரைந்தோட...,
வேலிக்கரையோரம்
விழிக்கறை பூக்கும்...

நீக்க்கோலம் அங்கே
போர்க்கோலமாக...-
ஏக்கமும் தாக்கமும்
ஏமாந்து போகும்...

இயலா மனங்களோ
மௌனத்தால் தலைகுனிய-
ஊமை உளங்களோ
உயிரின்றி ஓலமிடும்...

யாருக்கு அவமானம்...?
ஆண்மையா... பெண்மையா...?

இன்றைய பாவையே
நானே தாயாவாள்...
நானே அவளும்
'நயமாய்த்தான்' கேட்பாள்...

பாவையில் இம்மாற்றம்
நிகழாத வரைக்கும்-,
ஆண்மையும் பெண்மையும்
அவமதிப்பாகும்
இந்நிலை மாறாது...

மாறவும் முடியாது...
மாறினால் நெடுநாள்
நிலைக்கவும் முடியாது...

சீதன வேட்கை-
கொல்லாத பெண்ணில்லை
நில்லாத மண்ணில்லை...
அது ஒரு
சுழல்வட்டம்...!!

- வீரகேசரி வாரவெளியீடு -
(20 - 10 - 1985)

ஒற்றுமைக் கீதம்

- எய்சிஏ பரீட் -

நாங்கள்
பூட்டில்லா வீட்டின்
சொந்தக்காரர்கள்

எங்கள் -
வீட்டுக்கதவுகள்
தினமும் -
திருடர்களுக்காய்
'நல்வரவு', பாடும்
நிறைவேறு
எங்கள் -

எதிர்பார்ப்புகளினிடையில்தான்
பசி... பசி... பசி
வயிற்றுப் பசிக்காய்
நாங்கள் -
கைநீட்டும் போது
அவர்கள் -
கைபூட்டைக்கூட
உடைத்துவிடுகிறார்கள்

எங்களுக்குள்ளும்
ஒற்றுமை கீதம் இயற்ற
கவிஞர்கள்...
இருக்கிறார்கள்

- களம் -

ஒக்டோபர் 1984

சிரிப்பு -

உனக்கு மட்டுமா,

வெளியில்...

எனக்கும் தான் எப்படி வரும்?

நமது

விழிகளிலிருந்து

சுயநலக்காரர்கள்

என்றே

தூக்கத்தை கலைத்துவிட்டபோது...

இருக்கிரகை

ரகசியமாய் இருக்கட்டும்

எனக்கு இப்போதும் தான்

உன்னைப் பார்த்து

சிரிக்கவேண்டும் போல்தான் இருக்கிறது

அதுதான்

எப்போது சிரிப்பது

எப்போது கவிதை எழுதுவது

வடுபட மீளும் இனக்கவிதை

நாடுகளைப் பார்ப்பதில்

இன்னும் கருக்கிரகை

இருக்கிறது

நகல்நகல்

நாடுகளைப் பார்ப்பதில்

இருக்கிறது

இருக்கிறது

இருக்கிறது
2801 11111111

- 02081985 -

குரைக்கிறது...

- எம்சிஏ பார்ட் -

நான் நினைத்திருக்கவில்லை
அன்று
இந்த வீதியில்தான்
அந்த நாய் வாலை ஆட்டியது
நான் அதற்கு
எசுமானன் அல்லன்,
ஆயினும் அது
என்னைக்கண்டு வாலை ஆட்டும்
நான்
மனிதன்,
யார் தீனிபோட்டார்களோ
என்னைக் கண்டுதான்
அது -
குரைத்துக் கொண்டு
ஒடுகின்றது
எனது பயணங்கள்
அதே வீதியில்தான்
குரைக்கிறது
கடிக்கவா போகிறது

- நவசக்தி -

நவம்பர் 1985

- க்ஷயம் க்ஷயம் -

நாங்கள்
வெற்றுச் சாக்குள்
நெல்மணி தேடும்
நெரிசல்கள்

ஓட்டை வீட்டுள்
சாக்குப் போர்வையால்
கூதலுக்கு
டாட்டா காட்டும்
சின்னஞ் சிறுசுகள்

யார்சொன்னது
எங்களை
ஏழைகள் என்று

- மல்லிகை -
(20வது ஆண்டுமலர்)

சிவப்புக் கோடு

- பாலமுனை பாறாக் -

விடிந்து விட்டது. கிணங்கிட வேண்டுமே!

இல்லத் தரசியே
இங்குவா, ! இப்படி,
பின்னையைக் கொண்டு வா
முத்தம் கொடுத்திட!
கன்னம் இங்கே
காத்திருக் கின்றது
இன்னு மோர் முத்தம்
எனக்கிடு 'இச்' சென!

வேலைக் கென்று நான்
வெளிக் கிடப் போகிறேன்
போருக் கென்று
புறப்படல் போலது!

அடையாள அட்டை
அதனையும் கொண்டு வா;
தடைகள் பற்பல
நாண்டிட வேண்டுமே!

(சுவாமிநாதர் - இலங்கை)

செல்லும் வழியில்...

இரண்டாவது... 38

அதிரடி, எதிரடி
எதிரெதிர் கொள்ளுமோ?
அதிலெதில் பட்டு நாம்
இறையடி செல்வதோ?

கொண்டு வா இப்படி,
கோப்பியைக் குடிக்கிறேன்,
சென்று முடிக்குமோ?
செல்கிற வாகனம்?

சாதனை புரிந்த வீரராய் - நானும்
காரியாலயம் போய் அடைவேனோ?

காரியாலயப் படிக்களைத் தாண்ட,
தேரம்,
ஒன் பதைத் தாண்டி அங்கும்
சிவப்புக் கோடு
'சிக்னல்' செய்யுமோ?

(8801 ஸ.நா.ப.ப. - 1985 - 09 - 28 - ...)

சு தந்திரவாதி

- பாலமுனை பாறாக் -

என்னை நீங்கள் எழுத விடாது
எனது கைகளை கட்டி விடுங்கள்.

எரிகிற பிரச்சனை எதனைப் பற்றியும்
எழுத என்னை அனுமதி யாதீர்
எனது சமூகம், எனது இனம்
எனது மக்களின் எழுச்சி என்று
ஏதும் எழுத அனுமதி யாதீர் !

என்னை நீங்கள் தாலாட் டுங்கள்
எல்லாம் மறந்து உறங்கிப் போகிறேன்

எனது கைகளை அவிழ்க்கும் போது
வேதனை மிக்க மக்களை விட்டு
காதலை மட்டும் பாடிக்களிக்கிறேன்
என்னை நீங்கள் பாராட்டு வீர்கள்
எனக்கோர் பரிசு பதக்கம் தருவீர்
என்னை நீங்கள் உலகக் கவிஞராய்
ஆங்கீ கரிப்பீர்

ஏனெனில் -

மனச் சாட்சியினைக் கொன்றே விட்டு
மக்களை யெல்லாம் மறந்தே விட்டு
கற்பனைக் கோட்டையுள் சுற்றியே வந்து
பாடும் போது உம் பாராட்டு நிசமே.

எப்போதும் நீர்,

தற்போதுள்ள எல்லைக் கோட்டை
தாண்ட விடாது பார்த்துக் கொள்வீர் ?
நீங்கள்

சு..... தந்திர வாதிகளன்றோ ?

(அல் பஹீ - செப்ரம்பர் 1984)

புயலும் வெள்ளமும்

- பாலமுனை பாறாக் -

வானம், கண்ணீர் மழையினைப் பொழிந்தது.
இடையிடை 'கர கர' இருமல்
முழக்கமாய்க் கேட்டது.

பாடுபட்டு, பட்டினி கிடந்து
வளர்த்த பயிர்களை
வெள்ளம் வந்து முக்காடிட்டது.
நாணிக் கோணரி, தலைகளைக் கவிழ்த்து
நின்ற பயிர்களும்
முக்காட்டிற்குள் மூர்ச்சை யாகின.

கிழக்கில்...
காற்றொரு ஆட்டம் ஆடிய பின்னர்
மழை ஒரு ஆட்டம் ஆடிப் பார்த்தது.

எத்தனை பக்கப் பயமுறுத்தல்கள்...!

காற்றும் மழையும்
ஆடிக் காட்ட முன்
வயலும், மலையும் எமக்கே என்று
வந்தொரு கோஷ்டி ஆடிச் சென்றது
'கண்டிய நடனம்'!

கூரையைப் பிய்த்தே கொடுப்பவன் கொடுத்தான்
குடிசைச் சுவர்கள் கரைந்து போயின.

வெள்ளம் நிவாரணம் வாறொளி அலறல்கள்
விரைகிற ஜீப்புகள், பெரியவர் தலைவர்கள்!
மழை ஒரு ஆட்டம் ஆடிப் பார்க்க,
மன்னவர் பெரியவர் அனைவரும் ஆடினர்!

கடலும் ஒரு முறை கணத்துப் பார்த்தது
 அமுக்கம் தொண்டையை அடைத்துக் கொண்டதாம் !
 மழை ஒரு ஆட்டம் ஆடிப் பார்த்தது.
 பொத்தல் பொத்தலாய் இருந்த கூரைகள்
 'பொத்துப் பொத்' தென விழுந்து போயின !

கூரையைப் பிய்த்தே கொடுப்பவன் கொடுத்தான்
 நிறைகிற இடங்கள் நிறைந்து கொண்டிருந்தன.

நாலுநாள் தின்றவன் நடுத் தெருவில் தான் -

மழை -
 வெள்ளமாய்ப் பாய்ந்து
 பள்ளத்தை தாக்கவும்
 நிவாரண மலைகள்
 மூட்டையாய்ச் சேர்ந்து
 மேட்டையே நோக்கின.

கிழக்கில் -
 காற்றொரு ஆட்டம் ஆடிய பின்னர்
 மழையொரு ஆட்டம் ஆடிப் பார்த்தது !

- தூது -

- 1983 ம் ஆண்டளவில் -

- பாலமுனை பாறாக் -

வானம் இடிந்து
விழுந்தது போல்
பெரும் முழக்கம்,
பேரிரைச்சல்
பெரும் மழைதான் !

கூரை இறந்து,
கொட்டும் மழை யெல்லாம்
மேரே புதுந்து - மண்
திண்ணை கரைந்து,
பேராறாய் ஓடும் பெரழுது,
ஓர் மூலையிலே...
கூதலினால் கொடுகிக்
கிடந்தபடி...
சின்ன மகள் கேட்டாள்
'உம்மா கூதல்
ஊ...ஊ... ஒரு துணிதா'
என்மனைவி அதற்கேதோ
இசைத்தாள்
அங்கெனது காதுகளை
நீட்டுகிறேன்

'மெத்த மெத்தப் போர்த்து வேர்க்கு
மெத்தமடி கூதல்
'இக்க' துணியும் இல்லா தோர்க்கு
இல்லையடி. கூதல்'

நெஞ்சில் நெருப் பெரிந்து
தண்ணீல் நீராகிக்
கசிந்து வடிகிறது !

- திருப்பம், இந்திய இதழ் -
ஆண்டு 1977

காரிகையே நீயே சொல் !

- பாலமுனை பாறாக் -

காலையிலே கந்தோர் கருமங்களைப் பார்க்க
வேலைக்குச் செல்லும் வேளையின்று பிந்துகிற
காரணத்தை எழுத்தில் தாருமெனக் கேட்பவர்க்குக்
காரணமாய் என்ன சொல்வேன்? காரிகையே நீயே சொல்?
பத்து மாதங்கள் பத்திரமாய்ச் சுமந்திருந்த
புத்திரியைப் பெற்றெடுத்த பொறுப்பான நோக்காட்டில்
சற்றே நீ பிரிந்து தனியாக இருப்பதனால்
இப்பொழுது பிந்துகிறேன், என்றிவர்க்குக் கூறுவதா?
கின்னமகனாரைச் சீராட்டி வளர்ப்பதிலே
கண்ணாய் நீ மிகுந்த கருத்தாய் இருப்பதனால்
என்னைக் கவனிக்க ஏற்படுமுன் தாமதத்தால்
இன்றுவரப் பிந்துகிறேன் என்றெழுதிக் கொடுத்திடவா?
இனிய மகனார் எழும்புகின்ற போதெல்லாம்
தனியாகக் கண்ணிழித்து, தாலாட்டிக் குழந்தைக்குக்
கனிவாகப் பாலூட்டிக் கதைததுக் கதைகேட்டுப்
பணிவிடைகள் செய்வதெனைப் பிந்தவைத்த தென்றிடவா?
விடியவுமே வந்து வேலைக் கெழுப்புகிற
குடியுங்கள் கோப்பியெனக் கொண்டுவந்து தருகின்ற
குளியுங்கள் இணியென்றே குனிந்தென்னைத்தொட்டெழுப்பும்
கிளியின்று பிந்துவதால் தாமதித்தேன் என்றிடவா?
ஆடைகளை ஒழுங்காக அழகாக அடுக்குகிற
போட ஒரு நல்ல புத்தாடை தேர்ந்து தரும்
சோடிப் புழு இன்று சுணங்குகிற காரணத்தால்
ஒடிவரப் பிந்துகிறேன் ஒருநிமிடம் என்றிடவா?

- பொதுமக்கள் பூமி -

1982 ஜூன்

என்னை எரிக்கின்ற கேள்விக்குறிகள்

- மருதூர். ஏ, ஹஸன் -

மெளனத்தை
உடைத்துக் கொண்டு வந்த
என் உணர்வுகளுக்கு கூட
ஜீவனில்லாமல்
போன போது தான்
மீண்டும் நான்...
மெளனமாய்ப் போகிறேன்

என் போன நாக்கில்
இன்னும் ஈரமிருக்கின்றது;
என் இதயத்துடிப்பின்
கடைசித்சப்தம்
இருக்கும் வரை
நான் எழுதுவேன்.

?...?...?
நான் எழுதுவேன்
எழுதினால்...,
வேலையில்லாமல் இருக்கும்
விலங்குகளுக்குக் கூட
வேலை கிடைத்து விடும்

விலங்குகளுக்குக் கெல்லாம்
 வேலைகொடுப்பதா...?
 இந்த கேள்விக் குறும்பு
 என் இதயத்தை எரிக்கின்ற போது
 நான் எப்படி எழுதுவது?

கடதாசித்தாஸ்களாய் எரிந்துபோன
 மனித இதயங்களை
 எழுதினால் கூட
 என்னை எரித்து விடுவார்கள்.

நான் எரிவதா...?
 நான் எழுதுவதா...?
 இந்த கேள்விக் குறிகள் தான்
 என்னை எரிக்கின்றன!

நினைவுகள்

• மருதூர். ஏ. ஹஸன் •

அந்த மரத்தடியில்
சாய்ந்து கொள்கிறேன்
நிழலுக்காக அல்ல...
நிம்மதிக்காக!

இப்போது
என் ஆத்மாகூட
அலைந்து திரிகின்றது
நீசெய்த அவஸ்தைகளுக்காக!

நான் படித்த
காதல் புத்தகத்தில்
'தோல்வி'
என்ற பகுதியை மட்டும்
படிக்க மறந்து விட்டேன்
அதனால்தான்
தோற்றுப் போனேன்!

என் ஆத்மாவின்
 இரணங்கள்
 ஒரு வேளை உனக்கு
 புரியாமல் இருக்கும்;
 அதற்காகவே
 இந்த கவிதை யை எழுதுகிறேன்.
 நான் மீண்டு உன்னை
 காதலிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல!
 அவள்...
 மீண்டும் ஒருவளை
 காதலிக்க கூடாது என்பதற்காக!

மனிதாபிமானமற்ற பெண்ணே
 "மானுடனுக்காக வாழ்"
 மனிதாபிமானங்களை
 சுமந்து கொண்டு.

- தினகரன் வாரமஞ்சரி -

01 - 12 - 85

குறிப்புகள்

மருதுார். ஏ. ஹஸன்

சில இரவுகளில்
எனக்கு மல்லிகை மணக்கும்,
இப்போது
உன் கடிதம் தான் மணக்கிறது.

என்ன அழகான வார்த்தைகள்
மணம் பூசப்பட்ட
கைகள் பட்டதோ...?
அந்த பாடசாலைக் கைகளுக்கென்ன
பட்டு விடும்;
நான்தானே வருத்தப்படுகிறேன்.

நான் எழுதிய
கடிதத்தைக் கண்டு
உன் விழிவாசல்
மாத்திரமே நனைந்திருக்கும்.

ஆனால்
 நீ எழுதிய கடிதத்தால்
 என் இதயமே எரிந்து கொண்டிருக்கிறது
 ஊமையா இருந்து கொண்டு
 ஊரையே அழிக்கிறாயே!
 யார் சொன்னது
 நீ பெண்ணென்று...?

நாகபுத்தூர்

உனது ஊர்பக்கம்
 என் செவிகள் ஊர்வலம் போனபோது
 உன் சேதியையும் முழங்கிக் கொண்டன
 உன்சேதிக்காகவேதான்
 நான் ஊர் வலமே போனேன்!

ஜூலையின் தீயை விட
 உன் விழிகளின் தீ...
 அதி வேகமானது!

- தினகரன் வாரமஞ்சரி -

06 - 01 - 85

மருது அலை - மருதூர் - ஏ - ஹஸன் -

என்
அடி மனசை
உசுப்பி விட்டுப்போனதும்
அந்த நேசம்தாம்.

அது
இருள் தேசத்தில்
இளைப்பாற வந்த
வெளிச்ச விளக்கு!

ஒருமுறை
என் விழிகளை மூடி
விரல்களால் தொட்டபோது...
என் தேகம் முழுதும்
உணர்ச்சிகள் ஊறி
வியர்த்துப் போனேன்.

சத்தியமாய்ச்
சொர்க்கத்திலேதான்
திருடி வந்தேன்
அந்த
சத்திய தேவதையை.

வசந்த காலத்து
இரவு கூட
“வசை” சொன்னது
அவள்
வார்த்தைகளைப் யார்த்து விட்டு,

- தினகரன் வாரமஞ்சரி -
06 - 04 - 1986

- மருதமுனை ஹசன் -

நித்திரையில் புலம்புகிறேன்
 நித்தமுந்தன் நினைவாக
 எத்துணையு மில்லாது
 இத்தரையில் எத்தனை நாள்.

'தறி'மீது ஏறி அந்தோ
 தார் முடித்த வேளையிலே
 'தருகின்றேன் தார்' என்று
 தந்தது போல் ஓர் நினைவு.

ஓர் வருடக் குழந்தையுடன்
 ஊஞ்சலிலே ஆடுகிறேன்
 ஊமையரூய் ஆக்கிவிட்டு
 ஓர் புறத்தில் ஒதுங்கி விட்டாய்.

உன்னிதயக் கூட்டினுள்ளே
 ஒருவரல்ல இருவரல்ல
 ஓராயிரம் கள்வர்...

உடுக்க உடை இல்லையென்றே
 உருவ எழில் இல்லையென்றே
 ஆரணங்கை அடக்கின்ற
 ஆண்மைதான் இல்லையென்றே
 என்ன குறை என்னில்
 ஏற்றி விட்டு ஒடிவிட்டாய்.

- சங்கு -

ஜனவரி 1977

8891 - 80 - 80

பழைய 'பைல்'

- மருதமுனை ஹஸன் -

ஸேர் ...
என் எண்ணங்கள்
நீலக் கடல் நீந்தும்
சின்னச் சின்னச் தோணிகள்
சில வேளை
கவிழவுங் கூடும்,
காற்றோடு அள்ளுண்டு
போகவுங் கூடும்.

நான்
ஒரு பழைய 'பைல்'
கால வதியாகிப் போன
கடிதங்கள்,
குறிப்புகள்
இதனுள் அநேகம்
அடங்கிக் கிடக்கின்றன.

நளனாண்ட நிடைத்தில்
ஆடற் பருந்தோடு கிளி
கொஞ்சிக் குலவியதாம்

அந்த ஒரு வாழ்வை
இங்கேயும் எங்கேயும்
சமைத்தெடுத்தால்
சந்தோசம்

'சுபை' மயுஸை

ஸேர்...,
அதற்காக
என்னுள் அரும்பினிட்ட
ஆசையினை
தாரை வார்த்து விட்டு
மீண்டும் பழைய பைலாக
இருக்கவே ஆசைப்படுகிறேன்.

... ருளி
விதம்மாண்ட நாடு
வழுத்தி கட்டக கல்வி
விதம்மாண்டி க்காண்டி க்காண்டி
கிளிவி மயி
... க்காண்டி க்காண்டி
கிளிவி மயி
... க்காண்டி க்காண்டி

... க்காண்டி
'சுபை' மயுஸை குடி
காண்டி பிளியாண்டி க்காண்டி
... க்காண்டி க்காண்டி
... க்காண்டி க்காண்டி

- மலலிகை ஏப்ரல் 1986 -
... க்காண்டி க்காண்டி

பள்ளிக் கொழித்து
ஒல்லிக் கேணக்குள்
ஒழித்துப் போனதும்...

கல்லாத் தோடைக்
கரையில் புரண்டு
களித்துக் கிடந்ததும்...

மைய வாடியின்
மேற்குப் புறத்தில்
எருக்கலம் பற்றையில்
ஒணன் பிடித்து
சுண்ணம் பூட்டிப்
பேயாட்டிப் பார்த்ததும்...

அத்தி மரத்தின்
அகன்ற அடியில்
"அறுசா" மாயியின்
அருமை மகளுடன்
அம்மா - அப்பா
ஆகிப்பார்த்து
சாம்பலப்பம்
சுட்டு மகிழ்ந்ததும்...

நித்தமும் நெஞ்சிலே
நேற்றயப் போலவே
என்ன பசுமையாய்
இன்னும் இனிக்குது...

செழித்து வளர்ந்து
சாறு முற்றிய
கரும்புப் பற்றையாய்
தங்கைகள் வீட்டில்
தாகத்தோடு
தங்கியிருப்பதும்...

இல்லாள் ஏளன
வார்த்தைகள் வைத்து
நொந்து கிடந்த
மனத்தை நிறைத்ததால்
ரோசம் வந்து
இரவோடிரவாய்
எங்கோ ஒருவன்
ஒடிப் போவதும்...

முடிவிலிச் சண்டைகள்
பிரசவமாகி
அணுகு குண்டளவில்
ஆகிடப் பார்ப்பதும்...

அந்த இனிய
இளமை நினைவினை
பூச்சிய மாக்கியே
போக்குது தூரவே.

மல்லிகை -
ஜூன் 1984

நானொரு அமாவாசை

- மருதமுனை ஹசன் -

சுர நிலனின் இலிய
இராக் காலங்களில்
எத்தனை உறவுகள்
இதய வினைகளை
மீட்டிக் கொண்டிருக்கும்

நானே உன் வீட்டின்
கிழக்கே
உனக்காக
ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

வீட்டிலிருந்து வெளிக்கிடும்
வேளையெல்லாம்
“போய் வருகிறேன் அம்மா”
என்று சொல்லுவதெல்லாம்
உனக்குத்தானே - அது
உனக்கு எங்கே
புரியப் போகிறது ..

தவணை முறையில்
பணம் வாங்கும்
ஒருவன் போல
உன்னை எனக்குள்
நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

புனியின் ஈர்ப்பு விசையை
கண்டறிந்தான் "நியூற்றன்"
உந்தன் கவர்ச்சி விசையை
கண்டறிய இனி எப்போ
எந்த நியூற்றன் பிறக்கப் போகிறான்.

இருள் படர்ந்த என்
இதயப் பிரதேசத்தில்
உன்னை ஓர்
ஒளிப் பொத்தலென
உறவு கொண்டிருந்தேன்
நீயோ என்னை
அமாவாசை இரவுகளாகவே
ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறாய்.

- இனியவன் இசார்தீன் -

பாரதி.....

தமிழன்னை ஈன்றெடுத்த

அறிவு ஜீவி நீ

உன் வாய்மையின் வலிமையில்

புயல் கூட

இரத்தமிழந்து போனது...

உன் வாழ்க்கையின் வரங்களில்

வரலாறு ஒரு

யதார்த்த சகாப்தத்தைக் கண்டது!

இங்கே...

உன் நினைவு கூட

நிழலில்தான் இரசிக்கிறது

உன் நிஜங்களோ

பாடப் புத்தகத்தில்

மட்டும்தான் இருக்கிறது!

நாட்கள் தோறும்

இரவு பகலாக விடிகிறது

எங்கள் வறுமைக்குத்தான்

இன்னும் பகல் வரவில்லை

இரவு இன்னும் விடியவில்லை!

உணவின்றித் தவித்த

ஒரு தனிமனிதனுக்காக

ஜெகத்தினை அழிக்க

முனைந்த நீ

உழைப்புக்கும் உரிமைக்கும்

குரல் கொடுத்தாய்!

நாங்களோ இன்று
சூரிய வெளிச்சத்தில்
நெருப்புண்ட கிறக்கத்தில்
உணவுக்கும் உரிமைக்கும்
போராட்டம்

அடிமையைப் போல அல்லவா
இருளிவிருந்து "விடிவு"
தேடிக் கொண்டிருக்கிறோம் !

தாயை நேசித்து
தாய் நாட்டையும் நேசித்து
'போற்றி தாய்' யென்று
போற்றியதாலோ
புதுமைத்தாய் உனக்கு
ஞானப்பால் ஊட்டினாள் !

நிலை கெட்ட மாந்தரை
மனதில் எண்ணி
நெஞ்சு பொறுக்காத
மனிதப் புனிதர்களில்
மகத்துவம்
பெற்றவன் நீ
அடிமைத் தனத்தையும்
அடியோடொழிப்பதற்கு
அரும் பாடு பட்டாய் !

அன்று... ..
இனவெறி கண்டு
சினந்து நீ
சமத்துவப் பா பாடினாய்.....
ஆனாலோ இன்று.....
இன்னுமோர் இனவெறி
விருத்தி பெற்ற
கொலைக் களமாக
நிலைக் களனாகிறது...!

காலனையும் வென்று
காலத்தையும் வென்ற
விடுதலை வேங்கை நீ
உள்ளமுருகிக்
கண்ணீர் விடுகின்றாயே...
ஏன் ஏன்.....
கண்ணீரால் காத்த
சுதந்திரப் பயிர்
கருகுகிற தென்றுதான்
கண் கலங்குகின்றாயா...?

சுதந்திர தாகத்தில் மீட்டிய
உன் இராகத்தை
இன்னுமே பாடிக் கொண்டிருக்கும்
இம் மண்
உன் வெண்புத் தலைப் பாசுகளையும்
நெற்றிக் கண் பொட்டு முகத்தையும்
இன்னொரு முறை காண
எத்தனை தலை முறை
காத்திருக்க வேண்டுமோ !

புரட்சிப் புயமேந்தி
விடுதலைக்குப் போராரும்
உயர்ந்த ஓர் ஆத்மாவே!
ஆத்மா சாகாத
நிலை பெற்ற சிலர் நாங்கள்
நெஞ்சு பொறுக்காமல்
இன்னும் உனக்காகக்
காத்திருக்கிறோம்;
நாடு காக்க நீ
சீக்கிரம் மீண்டும்
பிறந்து வருவாயா...?

- இனியவன் இசார்தீன் -

நெஞ்சின்
நினைவுக்குள்
நிறைந் தமைந்த
இனியவளே...

உன்னைக்
கண்டவர்கள் எல்லோரும்
கற்பாறை என்றார்கள்
நேரில் வந்தபோதுதானே
தெரிந்தது
நீ
நெகிழ்ச்சியானவள் என்று.

என்னிடம்
பழகியவர்கள் அனைவருமே
பய முறுத்தினார்கள்
நெருங்கவே முடியாத
நெருப்பு
நீ யென்று
உன்
கண்களுக்குள் நுழைந்து
கண்ட போது தானே
தெரிந்தது
உன்
கண்களுக்குள் மிதப்பது
கனிலெனும் பனியென்று.

உன்னிடம்
நெருங்கி வருவதற்கு
நெஞ்சினில் ஓர் தயக்கம்

ஏனெனில்
 சோபையற்ற
 சோடனை
 வார்த்தைகள் அல்லவா
 வழி மறித்து நிற்கின்றன !

குடும்ப அரங்குகளில்
 கேட்கும்
 கர்ஜனை இராகங்கள் அல்லவா
 மனமேடைகளில்
 புண்படும்
 புலம் பல்களாக ஒலிக்கின்றன !

உனது
 இணைப்பின்
 இறுக்கம் கூட
 ஒரு
 நெருக்கத்திற்கான
 நிஜங்கள் தான்...

இன்பங்கள் ஒரு கோடி
 இதயத்தில் விதைத்த
 உந்தன்
 இணைப்பால்
 கலையரங்கில் ஒரு
 "கலை நயன" இல்லம்
 அமைப்போம்
 வா ராணி...
 நீ ஒரு
 தரிசன வரம்
 தர வருவாயா...?

கழனி உழும் நல்லவர்கள்

- மருதூர் ஜமால்தீன் -

வீடுண்டு வாசலுண்டு
விருந்தூட்டும் இதயமுண்டு
காடுண்டு வயலுமுண்டு
கழனி உழும் திறனுமுண்டு
பாடுபட்டு உழைப்பதற்குப்
பாரிய நற்சிந்தையுண்டு
ஏடுகொண்ட படிப்பெயரில்
இல்லையென்றே தள்ளுகின்றார்.

நாட்டினிலே பசிபோக்க
நாங்கள் தான் தேவையென்று
பாட்டினிலே சொல்லிடுவார்
பலகதையும் கூறிடுவார்
ஆட்டினிடும் கொடிய பஞ்சம்
அணைந்திடநாம் உழைத்தாலும்
காட்டிடுவார் வசைமொழியில்
கவ்வியெமக்கு இல்லையென்று.

மாடியில்லை எங்களுக்கு
 மண் குடிசை தானிருக்கு
 கோடிபெறு செல்வமில்லைக்
 கூடியுறை குணமிருக்கு
 கேடியென்ற பெயரில்லை
 கெட்டகுணம் என்றுமில்லை
 ஓடிவந்து கூடினும்
 உற்றாரும் கழிக்கின்றார்.

கல்விடிறர் கற்றிடினும்
 காப்பவர்கள் நாங்கள்தான்
 எல்லோரும் கற்றுவிட்டால்
 ஏவலுக்கு யாருள்ளார்?
 கல்வியிலார் என்றெம்மைக்
 கழித்திட வேண்டாமொருநாள்
 நல்லோர்கள் நாங்களென
 நானிலமும் கூறிநிற்கும்.

(Faint bleed-through text from the reverse side of the page)

(Faint bleed-through text from the reverse side of the page)

ஏனோ வதைக்கின்றாய் ?

கீழ்க்கண்டவற்றை நோக்கி
குற்றமாவது குற்றமாவது
கீழ்க்கண்டவற்றை நோக்கி
கீழ்க்கண்டவற்றை நோக்கி
குற்றமாவது குற்றமாவது
குற்றமாவது குற்றமாவது

புகழின் ஒளியால் புவியாலும்
போற்றும் எங்கள் ஈழகமே
திகழும் பணிகள் நீ செய்து
திரிந்த வுந்தன் நிலைகண்டா
முசுங்கள் சுளித்த கல்நெஞ்சோர்
முடிக்கிவிட்டார் வன்செயலை
அகங்களின்று அழுகிறதே
ஆறுதல் சொல்வாருனக்குண்டோ ?

அருவி பாய்ச்சி சோலைகளால்
அழகைக் காட்டி விளையாடி
உருகும் இன்ப உணர்வுகளை
ஊட்டி நின்றாய் உளமகிழ
பருகத் தந்தாய் வளங்களையும்
பாழாய்ப் போச்சே சிலராலே
வருவோர் போவோர் உலகோரின்
வசையும் பெற்றாய் ஏன்தானோ ?

உறவுகளறுந்து உளம்நொந்து
உண்மையும் மடிந்து நிலைதாழ்ந்து
அறநெறி வீழ்ந்து அறிவொடிந்து
அன்பும் அமைதியும் பறந்தோடி
நிறமும் குலமும் தலைவிரித்து
நிம்மதியெல்லாம் கொன்றுவிட்டு
இறந்தேயெம்மை வதைக்கின்றாய்
இனியுமென்ன செய்வாயோ ?

பாசம் நெஞ்சில் ஊறும்

சுந்தரமயம் பாதுகாப்பு

மருதூர் ஐமால்தீன்

வானின் நிலவாய் என்னைதிரே
வஞ்சியுன்னைப் பார்க்கையிலே
தேனின் இனிமை யூறுதடி
தேகம் முழுதும் சிவிரக்குதடி.

குயிலின் குரலில் நீமுன்றே
குழைந்து வார்த்தை சொரிகையிலே
மயிலாய் வதனம் மலருதடி
மனதும் உன்னில் மயங்குதடி.

அன்னம் போல் மென் நடையிலே
அசைந்து நீயும் நடக்கையிலே - உன்
கண்ணம் கனிந்து சிவக்குதடி
காக்கும் நாணம் தெரியுதடி.

அழகு மலராம் மென்மையதாய்
அழகி நீயும் துயில்கையிலே
பழக நெஞ்சம் துடிக்குதடி - உன்
பரிவைக் காண ஏங்குதடி.

எண்ணும் வேளை உனக்குப்பா
எழுத நெஞ்சம் விழையுதடி
பண்ணமைத்துப் பாடிடவும்
பாசம் நெஞ்சில் ஊறுதடி

வரமொன்று தாராயோ !

- மருதூர் ஐமால்தீன் -

கன்னித் தமிழே கவர்ந்த காதலியெயெனைக்
கண்டாலேனடி வெட்கம்
என்னைக் கொடுத்தேயுனை என்னில் வடித்தீதன் நீ
என்னில் வராததே துக்கம்
அன்ன நடையிலே ஆசை பிறந்தது அள்ளி
அணைக்கவா பக்கம் உன்
பின்னலிடையிலே நற்பாவும் பிறந்தது - நீ
பாராதிருப்பதே ஏக்கம்.

கண்ணலுனைத் கண்டு காதல் மிகக் கொண்டேன்
காலம் சொல்லுமென் கோலம்
பண்ணிலமைத்துனைப் பாடலிசைக்கிறேன்
பாரேன் ஏனினி ஜாலம்
எண்ணம் இனித்துனை ஏங்கித் தவிக்குதே
ஏக்கம் தவிர்க்கவா நாளும்
வண்ணமாயுனை வதுவை செய்யவே
வணமாய் அமைத்திடு பாலம்,

அருமைக் கவியதில் அனைத்தேயெந்தனை
ஆற்றுப் படுத்திட வாராய்
தருவாய் கலையெனும் அமுதாமிதழினில்
தாகம் தீர்த்திடப் பாராய்
மருவி நானுனை மகிழ்வே பெற்றிட
மறவா தென்னிலே வாராய்
சருகாகியே நிதம் வாடினேன் கவி
சாகா வரமொன்று தாராய்.

சிவஞானம்

மருதூர் ஐமால்தீன் -

சொட்டும் அழகும் செல்வங்களும்
 சுகமாம் மனையும் உறவுகளும்
 பட்டும் நகையும் பகட்டுக்களும்
 பார்க்க நல்ல வசதிகளும்
 விட்டுப் பிரியா பண்ப்பலமும்
 வினைய நல்ல காண்களும்
 சிட்டுப் புகழும் பெருமைகளும்
 கிடைத்தால் நீதான் உயர்ந்தோனா ?

நாட்டில் சிறந்த நற்பெயரும்
 நல்லோன் என்கப் பலபேரும்
 வீட்டிற் புகழ்ப் பெற்றோரும்
 வீரும்பின் புரியும் திறமைகளும்
 போட்டி பரிசில் முதலிடமும்
 போகப் பலரக வாகனமும்
 ஆட்டிப் படைச்ச அடிமைகளும்
 அடைந்தால் நீதான் உயர்ந்தோனா ?

இல்லை மனிதா இவையெல்லாம்
 இகத்திலுமக்கு இருந்தாலும்
 நல்ல மனதாய் இவைபேணி
 நடிகள் வழியிற் பணிசெய்து
 நிலலா உலகில் சிறு வாழ்வில்
 நிலைக்கும் மறுமைக் காய்த்தேடி
 பொல்லா நரகைப் பயந்துவிடில்
 புவியில் நீதான் உயர்ந்தோனாம்

- ஊர்மிளாஜிப்ரி -

அறியாமல் இருப்பதனை
அறியத்துடிப்பவனை
'அறிவிலி'
என்பவன் தான்
அறிவிலி...

அலைகள்

'நீ நடந்து வந்த
பாதையைத்
திரும்பிப்பார் - என்ற
குரல்கேட்டு
திரும்பிப்பார்த்தேன்...
ஒன்றுமே தெரியவில்லை
புதிதாய்வந்த
புதியநிலைகள்
அவற்றை
அழித்து விட்டன...

காதல்

எல்லாருக்கும்
கிடைக்க முடியாதது...
ஆனால் -
யாராலும்
மறக்க முடியாதது...

- ஊர்மிளாஜிப்ரி -

சிப்பிராபிப்பாண -

இரவுபகலாய்
 'டியூசன்' எடுத்து
 பரீட்சை எழுதவந்த
 பையனுக்கு -
 ஞாபகத்தில் வந்ததெல்லாம்
 'டியூசன்' பெண்களின்
 'பியூட்டி' முகங்கள்...

ஏக்கபெருமூச்சு

ஏழ்மை நெருப்பில்
 வாடிவதற்கும்
 ஆசைக் கனவுகள்
 முறுக்கி எழுப்பும்
 நிசப்த சங்கீதம்...

சிவநாமமேரீராகம் -

- ஊர்மிளாஜிப்ரி -

சமுதாயம்,
 என் பெண்குலம்
 நான் நீ... - என்ற
 முற்போக்குவாதி
 எம்
 குடிசைகள் எரிக் கப்பட்டபோது...
 தங்கைகள்
 கற்பழிக்கப் பட்டபோது
 சகோதரர்களின் உடல்கள்
 கிழித்தெறியப்பட்ட போது...
 உணர்வுப் பாலங்கள்
 உடைத்தெறியப்பட்டபோது...
 எம்சமுதாய
 நெஞ்சில் நடந்த
 பூகம்பங்களின் மேல் நின்று
 சொல்கிறார் -
 'நான் என்ன செய்ய
 எனக்கும் ஒரு
 குடும்பம் உண்டு...'
 ஓ...
 இவனும் ஒரு சாதாரண
 அரசியல் வாதிதானா...?

- கலைமகள் ஹிதாயா -

நாயாது நு நிவயஸிச

போடியார் வீட்டிலே
நாய்க்கும் ஓர் குழல்!
வயற்காரன் எனக்கோ...
கிடுகுக்குப் பணமில்லை!
ஓட்டை வீட்டில்
ஓரிடம் இல்லை!

வயத்துகு வந்த பெண்
வாழா வெட்டியென
பணமொன்று இல்லாமல்
படுத்துயர் எனக்கும்!
மனைவியின் கண்களில்
நித்தமும் கண்ணீர்
இவனுக்கு ஏது
இம்மையில் மகிழ்ச்சி?

போடியார்
பணத்தைப்
பொறுப்பின்றிப்
பாதுகாப்பாய்வைக்கொறாய்!
பொறுப்புகள் பல உள்ள
வேலையான் எனக்கோ
ஆசைக்குக் கையிலே
அரைக் காசும் இல்லை!

இறைவன் கேட்பான்
நானே மறுமையில்! அப்போது.
போடியார் கூட,
புல்லாகிப் போகலாம்.

• கலைமகள் ஹிதாயா •

அந்த இறைவனுக்குத்தான்
இந்த மானுடர் மீது
எத்தனை கருணை !

கோடையில்
மட்டுமே -
இந்தப் பூமியைக்
கொளுத்தாமல்
மாரியையும் தருவது
போலே...

எத்தனை துன்பங்களைத்
தந்த -
மனிதனுக்கு
இன்பங்களையும்
தருகின்றான் !

இந்த மனிதனோ...
படைத்தவனை
நினைப்பதில்லை
படைத்தவனோ
இன்னும்
கருணை புரிந்த
வண்ணமே
இருக்கிறான் !

சிந்தனை செய்யுங்கள்

- கலைமகள் ஹிதாயா -

ஓ...!
ஆண்களே...
உங்கள் உள்ளங்களைத்
தட்டியெழுப்பும்
சீர்திருத்தங்கள்
இங்கே
உருவான பின்னுமா...
சீதனங் கேட்டுச்
சீர்கெட்டலைகிறீர்கள் ?

சமூகப்புதை குழியை
இன்னுமேன்
ஆழமாய்த் தோண்டி
அங்கே -
விஷ விதைகளைத்
தாவுகிறீர்கள் !

சிந்தனை செய்யும்
திறன் கூட
உங்களுக்கில்லையா ?

நானே •
மறுமையிலாவது
நீங்கள்
நல்லதோர்
வாழ்வைத் தரிசிக்க
மாட்டீர்களா ?

தட்டி எழுப்புகிற
தன்வம்பிக்கைகளை
வெட்டி எறியாமல் -
கட்டிக் காத்து -
நானையாவது
ஒரு புதிய
சமூகத்தை
உருவாக்க மாட்டீர்களா ?

சூரியனின் கேள்வி

- மலான்சூரியா -

உதிரங்களே
என்
பழைய விடியல்களில்
உதிரிகளாய் தான்
உங்களைக் கண்டேன்
என்
புதிய விடியல்களில்
அருவிகளாய் அல்லோ
காண்கின்றேன்
ஏன்—

மாறிய சுயசரிதை

அத்தியாயம் அனைத்தையும்
அழகாய் எழுதியிருப்பேன் ஆனால்
நீ என்னை
முன்னுரையை மட்டுமே
முடித்து வைக்க அனுமதித்தாய்
இன்று நான்
என்னுரையை எழுதப்போனால்
அது முழுதும்
உன்னுரைதான் வருகின்றது.

எனதுக்கம்தான்

- மஜான்சுரியா -

அன்பே
அமுதையே ஏன்
சுவாசமான பின்
சுவாசத்திற்கு ஏன்
சொந்தம் என்னிடம்.

சொந்தத்திற்கே
நீங்கள்
சொத்தளவு பார்த்தவர்கள்
நாங்கள்
சாப்பாட்டுக்கே கூப்பாடுபோடுபவர்கள்

அப்போ,
நீயும் நாணும்
நீலியில்லா சிநேகிதர்கள்
இப்போ
இவனின் பாதமும்
உன் வீட்டுப் பாதையும்
நல்ல சிநேகிதர்கள்

குணசெய்யுள்

பரிகாரம்

- மனூன்கூரியா -

பாஸ்தகளே
பாவம் நீங்கள்
ஏனெனில்
என் சுமையால் மட்டும்
தேய்ந்த நீங்கள்
இன்று
என்னுள் கனக்கும்
அவளின் நினைவாலும்
தேய்கின்றீர்கள்
கொஞ்சம் பொறுங்கள்
இன்னும் சிறிது நான்தான்
பின் ஒரு நாள்
என் சுமையை நால்வர் சுமக்க
உங்களினுள் நான் வந்து
உடல் முழுதும்
உங்களை நான்முழுக்க
நான் சுமப்பேன்.

பதிவு செய்யப்பட்டது

தேடல்

மாண்புமிகு தலைவர்
சட்டப்பொருள்
கமிஷனரின் கீழ்
பதிவு செய்யப்பட்டது

மனு எண் குரியா

மாறும் நெஞ்சம் அங்கே
சோகம் மட்டும் இங்கே
நினைவு மட்டும் நிற்க
நிழல் போனது எங்கே.

சோகம் கொண்ட நெஞ்சம்
தாசம் கொண்டு பாடும்
தாளம் கொண்ட பாடல்
வாழும் மட்டும் கேட்கும்.

கண்ணீர் சிந்த வைக்கும்
பெண்ணை உந்தன் எண்ணம்
மண்ணின் மீது வெள்ளம்
எண்ணம் சிந்தும் கண்ணீர்.

தேகம் தேட மட்டும்
தாசம் இல்லை இங்கு
சோகம் கொண்டு ஆனால்
சோர்ந்து தேடும் பாணம்.

நீ

பாதை திறப்பதாய்
கூறியிராவிட்டால்
திறக்கப்படும் பாதைகளில்
நான்
நடக்க நினைத்திருப்பேன்!

யாரோ திறந்த பாதையில்
என்னை
நடைபழக்க நினைக்கிறார்கள்
என்னுல்தான்
"ஆமாம்" போட முடியவில்லையே!

இழுத்துப் போனால்
நான்என்ன செய்வது --
நீ திறந்த பாதையை
நான் கண்டிருந்தாலாவது
அவர்களுக்குக் காட்டியிருப்பேன்!

என்
கால்களைக் கட்டிவிட்டாய்
அவிழ்த்து விட்டாலாவது
கால் போன போக்கில்
நடந்தாலும் திரிவேன்.

பாதையில் அழைத்துச் செல்
அன்றையென்
கால்களையேனும்
அவிழ்த்து விடேன்.

ஒரு புன்னகை

புதுவது

மரு
மருமரு ஏ மருமரு

ஒரு நேஸ யாத்திரைக்கு வரும கிண்பு
மனம்
நினைவுக் கல் நட்போதுதான்
இவளுக்குத் தெரிந்தது
வழி காட்டுபவன்
வடி கட்டிய முட்டாளென்று!

நீரைக் கண்டபின்தான்
கானலை
இனம் கண்டான்
பிறகென்ன
வானவில்லைத் தேடாமல்
வானத்தைத் தேடினான்

இவள்
இதயப் பந்தில்
பதிந்துடவென்றே
எதையும் செய்தவன்
பல
இதயங்களைக் கசக்கியவன்
என்கிற யதார்த்தம்
புரிந்த போது
18 கரட்டில் புன்னகைத்தான்.

ஏய் ..

நீ கறுப்பு என்று

யார் சொன்னது

அவர்கள்

காகத்தைக் காணவில்லைப் போலும் !

எங்கே

நீ பலனி வரும் உகாசத்தைய சாதி குடி குடி

'பைசிகள்' பல்லாக்கு

ஓட்டை பைக் என்று பட்டை க்க க்கு க்கு க்கு

நான் சொன்னதாலா தீரிக் க்கு க்கு க்கு க்கு

ஓடாமலிறுக்கிறாய்? க்கு க்கு க்கு க்கு

உன் கால்கள்

வலிக்கும் நீ க்கு க்கு க்கு க்கு

நடந்து வருவதால் க்கு க்கு க்கு க்கு

ஓ வலி உன் காலிலில்லை க்கு க்கு க்கு க்கு

என் இதயத்தில். க்கு க்கு க்கு க்கு

உனக்குச் சில் வைத்தது போல்

நீ அணியும் க்கு க்கு க்கு க்கு

நாவல் நிற உடைதானே க்கு க்கு க்கு க்கு

உன்னை க்கு க்கு க்கு க்கு

இனம் காட்டித் தருகிறது க்கு க்கு க்கு க்கு

தினமும் க்கு க்கு க்கு க்கு

உன்னைக் காணாவிட்டால் க்கு க்கு க்கு க்கு

இமைகள் கூட க்கு க்கு க்கு க்கு

ஒத்துழைக்க மறுக்கிறதே க்கு க்கு க்கு க்கு

உன் புன்னகையில் க்கு க்கு க்கு க்கு

கலர்ச்சி எப்படி வந்தது? (தினகரன் 6-10-85)

புதுவர கருவா -

பசுறு ஏ மஜீட் -

அடுத்த வீட்டும் பாப்பா ஒன்று
 அப்பன் வேலை செய்யும் - தினம்
 அடுப்பங் கரையில் செய்யும் வேலை
 அலுப்பே அதற்கு இல்லை!

பிஞ்சில் பழுத்த முத்தல் அந்தப்
 பிஞ்சுப் பாப்பா அழகு - நிலவை
 விஞ்சிடும் மாயம் எவர்க்கும் புரியா
 விளம்பிடும் வகையும் தெரியா!

அறியா மொழியில் கொது கொதுக்கும்
 அழகுப் பாப்பா விழியா - வான்
 அறிந்த தாரகைப் பூக்களாய் மின்னும்
 அற்புகம் வந்து காணீர்!

அரைக்கும் இடிக்கும் சமைக்கும் சிரிக்கும்
 அடுப்புக் கரியைப் பூசும் - அது
 தரைக்கும் விசும்புக்கும் இடையே துள்ளி
 தாளம் போட்டே ஆடும்.

இவள் இலக்கியப் புத்திரி

- மருகு ஏ மஜீட் -

அவள்
புதுயுகத்தின் புத்திரி
அதனால்தான்
தன்
மணக்கோலத்தில்
கதாநாயகனை
கற்பனை செய்வதில்லை

சீதன
அடிமைத் தனையினை
அவளும் வளர்க்க
விரும்புவதில்லை
அதனால்தான்
உருவில்லா
இலட்சியத் தோழனை
மணனாக்கிப் பார்க்கிறாள்

சுதந்திரப் புருஷனைத்தான்
சேர்த்து வாழ்கிறாள்
எனினும் -
அவனிடமிருந்து
விவாகரத்துப்பெற
விரும்பவில்லையவள்

அயத்துப்போன
பழைமைச் சீலைக்கு
புதுமைப் பூப்போடுவதில்
அவளாக்கு
ஆத்ம திருப்தி

அவளை
அப்படியே விடுங்கள்
சனப் பெருக்கத்திற்குப்
பங்களிக்கா விட்டாலும்
பெருகிய
ஐன் வெள்ளத்திற்கு
வாய்க்காலாய்ப் போவாள்

அவளது
பேரூவைப் பறிக்க
முயற்சிக்காதீர்கள்
எழுதி எழுதியே...
இருந்த இடத்தில்
செத்துப் போய் ..
சிலையாகட்டும்
நீங்கள்
தள்ளிப் போங்கள்

அவள்ளெழுதக்கொடங்கினால்
பெற்ற தாயின்
பெரு முணுமுணுப்பு
காதைத் துளைக்கிறது
எழுதி எழுதியே
வீரல் எழுங்கிப் போமாம்!
தாய்மார்களே
முணு முணுக்காதீர்கள்
இலக்கியப் புத்திரிகள்
எப்பவும் இப்படித்தான்!

தரிசிக்கும் வேளை வரை

- அக்கரைப்பற்று நஜ்மு -

காலப்பரிமாணத்தில் - ஒரு
கனவுப் புஷ்பம் நீ,
காலம் களிந்திருக்க
கரையிலமும் குச்சியாகி
பசுமை வாழ்வெனக்கு
பலிக்காது என்றமுதேன்
அழகைக் குரலினுள்ளே
எங்கிருந்தோர் இனிய குரல்
நீதான் அழைத்திருந்தாய்
எனக்கு மட்டும் புரிந்தது.
கனவை நிஜமாக்கி

நிஜமும் கனவுமாகி - ஒரு
சுந்தர சொருபமானாய் - இங்கே
சோபனக்காட்சி தந்தாய்.
எங்கோ வெகு ஆழத்தில்
இன்னும் உன் நாதம்
என்னுள் ஒலிக்கிறது.
ஏக்கம் எனக்கு மட்டும்.
ஏன் இந்த மாயம்?

மீண்டும் ஒரு பரிணாமம்,
மீண்டிட மாட்டாதா?
மீட்டிவிடவும் மாட்டாயா?
உயிரே, என் உணர்வே
உனை நினைத்தே இன்னும்
நான் அழுகின்றேன்.
குன்றாத தீபமானாய்
குலையாத அழகுமானாய்

‘கோ’வின் குலமுமாகி
 ‘குரு’வாகிக் கனிந்து நின்று
 நிஜத்தைப் புரிந்து கொள்ள
 நிலையறியா மனிதர்கள்
 நினைவுப் பாதையிலேன்
 நிர்மூலமாகினரோ ?

நீ அவனிலாகி, என்னை உனதுமாக்கி
 நெடுந்தூரப் பயணத்தில்
 நேசித்து, நேசித்து,
 புரிந்தும் புரியவைத்தும்
 பொன்னுலகம் காட்டித் தந்தாய்
 நான் மனிதனாகி,

இன்னும் எனை உயர்த்தி -
 நானிலத்தை துறந்து விட்டு
 நாட்டமுடன் பறந்து விட்டாய் - இங்கே
 மெய்ஞ்ஞான வழியிலே நான்
 மெய்மறந்து திரிகின்றேன்,
 அழகே என் அமுதே
 அறிவே என்னன்பே
 கனவு கலைந்து நிற்க,
 கண்ணீர் பெருகி ஓட

எனை
 மீட்க வருவாயா ? மீட்சி தருவாயா
 நீண்ட நெடுவானின்,
 எல்லையிலோர் பொழுது
 நீ மட்டும் தனித்திருக்க
 தரிசிக்கும் வேளைவரை;
 உன்நிலைவே என் உணர்வாய்
 நிலைப்படுத்தி நெட்டுயிர்த்து,
 உன் சமாதிச் சந்நிதியில்,
 நான்தோறும் நானழுது
 கண்ணீர் மலர்களிலே
 காலத்தைக் கரைத்திருப்பேன்.

- தினகரன் 28 - 12 - 84 -

நீ என்ன செய்யப் போகின்றாய் ?

- அக்கரைப்பற்று நஜ்மு

மனித சிந்தனைகள்
மலடாகிப் போய்விட்டதனாலா
மானூட நேயம்
மரணித்துப் போய்விட்டது?

ஒன்றாய் உறங்கி,
ஒரே தட்டில் உண்டு,
ஒரே சிந்தனையில்
ஒம்பப்பட்ட மனித உணர்வு
இன்று —
செல்லரித்துப் போனதேன்?

ஓ...
மனித மரணத்தின் எச்சங்கள்
புதிய பரிமாணச் சகாப்தங்களா?
கண்ணீர் அல்ல,
குருதிச் சாற்றைப் பிழிவது
இன்னும்,
மனிதாபிமானத்தின் கண்கள்தான் வலிமையா
மாணிடமே,
உனக்கென்ன நடந்தது?

மனிதாபிமானத்திற்குப்பாற்பட்டு
 மரண ஓலங்களும்
 மனித மரணங்களும்,
 மறுக்க முடியாத நிகழ்வாய்
 ஞாம் புரிந்ததெல்லாம்,
 கனவின் வெளிப்பாடாய்
 நிதர்சன நிர்மலாய்
 எமக்கு,
 எம் முன்,
 எம் பக்கத்திலும்
 எமது சமுதாயத்திலும் இன்று
 பவிதமாகிப் போய்விட்டதேன்?

உலகத்தின் உதயம்
 இக்கணம்தான் உருவாகியிருக்கிறது
 நாகரிகமும் பண்பாடும்
 நமது தொடு தொலைவிலும் இல்லை
 இன்னும் எத்தனை யுகங்களுக்கு,
 இந்த மனிதாபிமானம் தூங்கிக் கொள்ளப்
 போகிறது?

எரித்ததும் எரிந்ததும்,
 நானல்லாத ஒரு நானாய்,
 எம்மை எமக்குள்ளே
 சிறைப்பிடித்துக் கொண்ட
 எதேச்சாசிகார
 மிருகபலம் சாகாதவரை,
 மிஞ்சுவது - வெறும்
 மனிதத் தோற்றங்கள்தான்.
 என்ன செய்வது?
 எல்லோருக்கும் புரிந்துவிட,
 இது,
 தேவர்கள் உலகமல்ல,
 எதுவுமே புரியாத
 மனித உலகம்தானே?

மானிடமே உன்னால்
 மகத்தான ஒரு மேம்பாட்டில்
 வாஞ்சனையில்லாமலே
 சிரிக்க முடியாதா?
 எல்லாமே அவனென்றாலும்
 உனது செயற்பாடுகளை விமர்சிக்க
 அவனது கூரிய பார்வை என்றும்
 விழித்துக் கொண்டிருக்கிறது
 இனியும் ..
 நீ என்ன செய்யப் போகின்றாய்?
 'ஜூலை'யில் மேற்கும்
 'ஏப்பரலில்' கிழக்கும்
 சீரணித்த அக்கினிச்சாற்றை
 எத்திசையும் இனி
 என்றும் காண வேண்டாம்.
 சத்தியம் வாழட்டும்
 சனாதனம் ஓங்கட்டும்
 மனிதனே
 உன் இதயக் கதவுகளை
 அகலத் திறந்துவிடு.

- தினகரன் .

11 - 05 - 85

கோட்டைப் புகையிரத நிலையம்
 'ஹோ' வென்ற சனத்திரளிடையே
 ஓடி ஓடி இடம் பிடிக்கையில்
 ஓர் மனிதன்
 உருளும் சக்கரத்தின் கீழே விழுந்தான்
 கட கட வென்ற பேரிரைச்சலுடன்
 சற்று நகர்ந்தே கோச்சம் நின்றது

தேசிய உடையில் ஓர் மனிதன்
 கைப் பொதி மாபைத் தழுவ
 கால்கள் இரண்டிலையும்
 சக்கரத்திற்கு இரையாகக் கொடுத்துத்
 துடி துடித்துக் கிடந்தான்

இதயத்தினை உருக்கும் இக்காட்சியிடையே
 'எட்டுப் பிள்ளைகள் எனக்கு என்று
 சடுதியாய் கூறிய அம்மனிதனைக்
 காவலர் காவிச் சென்றனர்

அண்டுகள் பல கடந்து விட்டன
 என்னுள்,
 புதிய நினைவுகள் பல புசுந்தன
 பழைய நினைவுகள் பல அழிந்தன
 ஆயினும்

அம்மனிதன் கூறிய
 'எட்டுப் பிள்ளைகள் எனக்கு' என்ற
 வார்த்தைகள் மட்டும்

இன்றும் என் இதயத்தினுள்
 நேற்றுப் போல் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது

வாழ்வில் இன்பம் காண்போம்

- ஏகேசம் நியாஸ் -

அயலில் இருந்து எழும்
'உம்மா பசிக்குது'
குரலினைக் கேளா மனிதர்களாய்
வாழும் கல் நெஞ்சர்களா நாய்?

'பக்கத்து வீட்டார்
பசியாள் படடினி
கிடக்கும் போது
அக்கறை ஏதுமில்லாது
புசித்திடாதே' என்ற
எம்பெருமான் (ஸல்) வார்த்தைகள்
மறந்து போனதோ?

ஒரு வேளைச் சோற்றுக்காய்
தெருத் தெருவாய் அடையும்
வருமானம் இல்லாதோரைக்
கண்டும்
வழிப்படையாதேனோ இருக்கிறோம்?

ஓர் அழகின் அழிவு

- ஏகேளம் நியாஸ் -

தானையடிக்க குளம்

தகதகக்கும்.

நீரலைப்பாடும் நுரைக்குள்

நெட்டிகழன்ற ஆற்றுவாழைப் பூக்கள்

நீலம் நீலமாய்

கலையொதுங்கும்;

முற்றிப் பழுத்த இலைகள்

மூன்று நான்கும் கூடவரும்

கொம்பு மறையும் நீருக்குள்ளே

கோயுமுத்து நிற்கும் எருதுகள்

வெண்ணாரைகள் சில வைத்தாற்போல்

நிரையாய் நிற்கும்;

கொக்குகள் கூட்டம் கூட்டமாய் வந்து

இரை பொறுக்கிப் போகும்;

வளைய நிற்கும் வாகை மரங்கள் நிறையப்

பச்சைக் கிளிகள்

பாட்டம் பாட்டமாய் வந்தமர்ந்து

கதை பயிலும்

கரையினில் காக்கைகள்

கூடி நின்று நீராடும்;

மேய்ந்து வரும் பசுக்கள்

தாசநீர் அருந்திச் செல்லும்

குளக்கட்டில் பிள்ளைகள் கூடி நின்று

தூண்டல் ஏறிவர்

பக்கத்து வெளிக்குள் பாய்ச்சல் வெட்டி
 குளத்து நீருள்
 ஏற்று வைத்து இறைப்பர் உழவர்;
 தொல்லைகள் கொடுக்கும்
 அமெரிக்கன் சல்லுகளை
 ஒடைக்கே ஒதுக்கிச்
 செம்மையாய் நீரோடச் செய்வர்

இவ்வாறு,

காண்போர் கவனத்தைக் கவர்ந்து
 கவிதை சொல்லும் தானையடிக்குளம்
 நீண்ட கோடை இறைத்த நாளொன்றில்
 நீர் வற்றி நிலம் வரண்டு போனது
 ஆற்று வாழைகள் வேரோடற்று
 மாற்று மரங்கள் முடாத்தன
 மாடு படுத்த பள்ளங்கள்
 ஊனம் பார்த்த பூமிபோன்று
 களன்றன

சில நாளில்

குளத்தைப் பங்கு பங்காய்க் கூறுபோட்டுக்
 கட்டிடங்கள் தொடராய்ப் போட்டனர்
 தொடர் மாடி எழுப்பத்
 தொகைப் பேர் துணிந்தனர்
 வரகை மரங்கள்.
 வேரோடு அறுக்கப்பட்டன

அந்த அழகிய குளம்

தன்னுள் குறுகி... குறுகி...
 இயற்கை அழகை இழந்து... இழந்து...
 இன்றது கடைத் தெருவாகக்
 காட்சியளிக்கிறது.

இளையவளே, இன்னுமேன்
 அழுகின்றாய்
 சொன்ன வேலை செய்யாது
 சும்மா நீயும்
 இருந்து விட்டாய்
 அரணை ஏதுமின்றிச்
 சும்மா (நீயும்) இருந்ததால்தானே
 சுடு சொல்லால் சுட்டு விட்டேன்

அதையெண்ணி இன்னுமேன்
 அழுகின்றாய்
 வகுப்பின் பின்னாசனம்
 அதுவே என்றும் உனக்குச் சொந்தம்
 சிறிதாக முன்னே வாவென்றாலோ
 முணுமுணுப்பாய்
 கொஞ்சமென்றால் போதும்
 ஒரு துட்டும் செவ்வில்லாமல்
 நீர்த் தேக்கமொன்றினையே கண்ணுக்குள்
 கொண்டு வந்து நிறுத்திடுவாய்

இளையவளே, உனையறியாது
 எதையோ உளறி விட்டேன்
 பின்னால்தான் அறிந்தேன்
 'பெற்றவர்கள் உனக்கில்லையாமே-'
 பெருங்கவலைதான்
 மன்னித்து விடு எனே...
 தேற்றிக் கொள் உனே...
 மறந்தும் இனி
 வார்த்தையால் உனே வதையேன்

வாட்டாடுதனை வந்து பார்!

- பாணுஹாசன் றபீக் -

வாவென்றழைக்கும் வற்றாத கடல் போன்று
ஆவலோடு எலையழைத்த ஆரணங்கே - உன்னுடைய
முத்தெழுத்தாற் பின்னிவிட்ட முழு நீளக்கருங் கூந்தல்
பித்தாக வாட்டுதடி பேதாய்!

இனிய தமிழின் இசையும் நடனமதாய்க்
கனிவு தருகின்ற கண்மணியே - அழியாத
காதல் மிகக் கொண்டேன் கன்னியுணையடையாமல்
சாவதேயில்லை இது சபதம்!

உன்னிடமே தஞ்சம் உயிர் உறவே என்னுடைய
கண்ணிரண்டில் நீயே காட்சியடி - பெண்ணாளே
காவியத்தைப் பாடிக்களிப்பகால் உன் போன்ற
ஒவியத்தை அடைய ஒண்ணுதோ?

உன்னை நினைத்து ஓர் கனிதை பாட எனப்
பண்ணை நினைத்தேன் பாவாயே - மின்னலெனப்
பாட்டோடி வந்தென் பக்கத்தில் நின்றதடி
வாட்டாடுதனை வந்து பார்!

- புதுக்குரல் -

- கவிஞர் வந்தார் -

ரமளான் வந்தது ...!

வந்தார் வந்தார்
மிகவும் உயர்ந்த
நகரம் - மதுரை
மிகவும் உயர்ந்த
மிகவும் உயர்ந்த
மிகவும் உயர்ந்த
- யானு ஹாசன்றபிக் -
மிகவும் உயர்ந்த
மிகவும் உயர்ந்த

புனித ரமளான் மாதம் வந்தது
புதியதோர் உணர்வை நமக்குத்தந்தது
புனிதரின் நோன்பின் மகத்துவம் புரிந்தது
புனித நயி காட்டிய பாதை விரிந்தது !

பகற்பொழுதெல்லாய் புதியாதிருப்போம்
மகரியில் பழத்தோடு கஞ்சியும் புசிப்போம்
அகத்தினிலே ஒளியை அல்லாஹ் அருள்வார்
அனைவரும் தொழவே பள்ளியிற் திரள்வார் !

முப்பது நோன்புகள் முழுதாய்ப் பிடிப்பார்
முஸ்லிம் அனைவரும் சலவாத்துப் படிப்பார்
அப்பழுக்கற்றதே அல்லாஹ்வின் நல்வருள்
அனைவரும் இன்றே தேடுவோம் வல்வருள் !

எதையும் எனக்கே சூடாதே...!

- பானுஹாசன் றபீக் -

காதற்களியே களிரசமே
கருத்தைக் கவர்ந்த காரிகையே
சேரத்துடிக்கும் அதரங்கள்
சிறப்பாய்க் கொண்ட சேயினையே
வாதேன் நமக்கு வருவாயே
வந்துன் உளத்தைத் தருவாயே
மாதே உன்னுற்றுடிக்கின்றேன்
மறுத்தாற் சீமை பறக்கின்றேன்!

சின்ன வயதிற் சொன்னதெல்லாம்
சிந்தை சூளிர்ந்த மருந்தலவோ
என்னை மடுத்து உணர்லுட்டி
பின்னை எறிந்த பேதையிவள்
என்ன நினைந்து கொண்டவளோ
எதனை எங்கோ கண்டாளோ . ?
இன்னும் வளர்க்கும் தாடியிலே
இவளே வளர்வாள் நாடியினே.. !

என்னைத் துரத்தல் எளிதடியோ
என்னை அதுவோ முடியாது
பெண்கள் உரிமை மதிப்போய்யான்
பேயனல்ல... ஒரு நாள் நீ
உண்மைக் காதல்தனைக் காண்பாய்
உன்மேற் சபதம் செய்கின்றேன்
என்மேற் பழிகள் போடாதே
எதையும் எனக்கே சூடாதே...!

உன் மீது ஆணையாக...!

• எஸ். ஏம், எம். ரூபீக் •

ஓ...

டிப்யூனிஸியத் தாயே!

ஆக்கிரமிப்புக் கரங்கள்

உன்

தேச மேனியைக்

கற்பழிக்க முயன்ற போது

உன்

புத்திரர்கள்...

ஓ...

எங்கள் சகோதரர்கள்

உன்

மானம் காத்தனர்..!

அவர்களின்

சிவப்புக் குருதி

மண்ணில் ஊறிய போது

அவர் = ஞாதி = கள் ஐக்கியமாகிவிட்ட

பாலஸ்தீனத்தையே

வளரந்து காட்டிற்று!

தங்கள்
 நிலத்தை மீட்கும்
 உன்
 புத்திரர்களின் யாகத்திற்காய்
 'குண்டுத் தீக்குளித்த
 வீரத்தாய் நீ!

தூதரகத்தைத் தான்
 கூர்க்க முடியும்
 தூரத்துப் புத்திரர்களின்
 வைராக்கிய கோட்டையை அல்ல!

கோழைகளைச் சுமந்த
 விமான நாயின்
 குண்டுச் சிறுநீர்ப் பீச்ச லால்
 அகத்தமாகிப் போன
 உன்
 தலைநகர்ப் 'பர்தா'வை
 எங்கள் சகோதரர்களின்
 புனித இரத்தம்
 கழுவிக்கொண்டது.

தாயே...
 இதயத்தைத் தொலைத்துவிட்ட
 இருளின் புத்திரர்கள்
 ந்ராயுத பாணிகளின்
 தூதரக வாளிக்குள்
 ஊற்றிய 'குருதிச் சேதியில்
 முகம் கழுவிக்கொண்டது
 உலகம்.

இரவில், தூக்கத்தால்
 கண்களை முடிய
 உன் புத்திரர்கள்
 நிரந்தரமாக்கப்பட்ட போது

துக்கத்தால்
மனிதாபிமானமும்
கண்களை மூடிக்கொண்டது.

தாயே...!
'அலி'யின் வாரிசுகளுக்கு
அழிவு வருவதில்லை.
உமரின் வாஸ்களுக்கு
உறக்கமும் இருப்பதில்லை.

டிப்யூனிஷிய மாதாவே!
உன் மீது ஆணையாக!
பாரதீக நறுமலர்களின் மணத்தைப்
பூசி வருகின்ற
இந்த
பலஸ்தீனத்துத் தென்றல் மீதும்
ஆணையாக!

எங்கள் பலஸ்தீனத்தை
மீட்போம்!
எங்கள் பலஸ்தீனத்தை
மீட்போம்!!

குறிப்பு:-

02 - 10 - 1985 இல் நடைபெற்ற டிப்யூனிஷிய
படுகொலைகளின் ஞாபகார்த்தமாக...

- அஷ்ஷுரா -

இன்றொரு செங்கடல் !

- எஸ். எம். எம். ருபீக் -

சமூகக் குளத்துள்
கூடவே நீந்திய
மாளிட மீன்களைத் தேடும்
என் மனத் தூண்டில்.

மீன்கள் சிக்காமல் போக
சலிப்பு இரை மட்டும்
மெளனமாய் ஆடும்.
வீழிகளில்,
விரக்தி, குடை பிடிக்கும்.

காணாமல் போன மீன்களோ
குருதிச் சேற்றில்
குளித்துக் கிடக்கும்.

கறுப்பு வீதியில்
ஒரு
செங்கடல் வழிதேடும்.

வழிதேடும் செங்கடலோடு
விழிநதி சங்கமிக்கும்.

இதயமோ
மெளனமாய் ஆடும்!

(சூது 10ம் இதழ் - 1985)

உன் இதய சாம்ராஜ்யத்தை
 வெற்றி கொள்ள
 என் பார்வைக் கணைகளை
 உன் மனக்கோட்டையில் தொடுத்தேன்.
 என்
 நினைவுப் புரவிகள்
 உன்னை நோக்கி
 தறி கெட்டுப் பாய்ந்தன.

சிந்தனைப் படைகள்
 உன் எண்ணத் திடலில்
 ஒரு சபலத் தூசியை
 எழுப்ப வீறுகொண்டெழுந்தன.

என் முகக் கோபுரம்
 வெற்றிச் சிரிப்புக் கொடியை
 எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தது.

முடிவில்,
 என் முகக் கோபுரத்தின்
 விழிக்கம்பத்தில்
 உன்னோடு புரிந்த
 காதல் போரின் தோல்வி
 ஒரு... விழிநீர் கொடியைத்தான்
 ஏற்றியது.

(தாரகை: 9ஆம் இதழ் 1983)

- எஸ். எம். எம். ரூபீக் -

பாதை ஓரமாய்
மனிதச் சடலங்கள்
ஊனச் சதைகளைப்
புசிக்க எண்ணும்
காக்கையின் மகிழ்ச்சி!

இடையினில்,
குறுக்கிட்ட மனிதனைக்
கண்டு சிரிக்கும்.
அவனும் பிணமாகி...
நமக்கு விருந்தாகி...

சடலத்தைக் கண்டு
மனிதன் சற்றே
விவசீச் செல்ல
காக்கையின் ஆச்சரியம்
ஒற்றை வழியில்!

மனிதனின் நடத்தை
காக்கையின் சிந்தனைக் குளத்தில்
கல்லெறியும்.

வக்கிர, மனித நடத்தை
விலகல் குணத்திற்கு
படம்போட
ஒதுங்கும் குணத்து
ஊனச் சதையினை
உண்ண விரும்பாது
காக்கை பறக்கும்!

(நிறைமதி 10ம் இதழ் 1985)

- மருதமுனை ஐ. எல். ஏ. றஹீம்

அன்னையாய் அன்பு காட்டி
 அளவிலா மகிழ்ச்சி யூட்டி
 நன்மைகள் நாளும் செய்து
 நலமுடன் வாழ என்றும்
 உண்மையாம் இறையீடத்தில்
 உளம் நிறை பிரார்த்தனைகள்
 திண்மையோடு எனக்காய்ச் செய்து
 சிறப்புக் கண்டுளம் மகிழ் வாள்

ஆத்திரப்பட்டு வார்த்தை
 அடக்கிடா தலனை ஏசி
 கோத்திரம் குலம் என்றெல்லாம்
 குறை பல கூறிப்பின்னும்
 பாத்திரம் தலையில் மேதாப்
 பல அடி அடித்தாலும் தன்
 நாத்திரம் காத்துப்பூவில்
 நல்லதோர் அடிமையாவாள்

அழகெலாம் ஒன்றாய்ச் சேர்த்து
 அவளதைப் பூசினாற் போல்
 புளகிதம் நரம்பிவோடப்
 புன் நகை உடல் நிறைந்து
 அளவிலா அழகாய் நான்கும்
 அமைந்துடல் உளமிரண்டும்
 பழகிடப் பார்க்கும் போது
 பதுமை போல் தெரிவாளன்றே

பள்ளி கொள்ளறையில் பாங்கள்
 பாங்கறிந் துண்மையாகத்
 துள்ளியும் துவண்டும் நன்றாய்த்
 தோளிலே சாய்ந்தும் மோகித்து
 அள்ளியே அணைத்தும் அன்பாய்
 அழைந்துள்ம் பூரித் துந்தக்
 கள்ளியாய்க் கனத்த உன்பம்
 களிப்புறக் காமம் செய்வாள்

வெட்டியே குத்தினாலும்
 வேறென்ன வகை செய்தாலும்
 கட்டியாய் உருட்டிப் பின்னர்
 கரைசலாய் ஆக்கினாலும்
 தட்டியே நெருப்பை மூட்டித்
 தணல் மேலே குவித்த போதும்
 தன்மையாய்ப் பொறுமை கொள்ளும்
 தரணி போல் பொறுமை கொள்வாள்.

மனம் மிக நொந்து வாழ்வில்
 வழி தெரியாது மூட்டி
 கனம் நிறை கவலை கூடிக்
 கணவன் தத்தளிக்கும் போது
 புனர் வழி காட்டிப் புத்தி
 புகட்டி நல் அன்பும் செய்து
 பொருணனுக் கமைச்சன் போலக்
 கொழுணனுக் கமைச்சமாலாள்.

அழகமர் கொங்கை மாகாய்
 அமைந்த இக்குணங்கனெல்லாம்
 குலமகள் இவளை வாழ்வில்
 கொண்டு நல் வதுவை செய்தோன்
 நிலமிதில் குறைள்லாத
 நிம்மதி தீதமும் காண்பான்
 உலகுளோர் புகழ்வார் வாழ்வு
 உண்மையில் சொர்க்கமாமே.

- தினகரன் 22 - 11 - 84 -

மனத்துயர் தேடுகின்றான்

- மருதமுனை ஐ. எல். ஏ. நுஜீம் -

இனத்தினை விருத்தி செய்ய
இவ்வுலகனை த்தும் உள்ள
கனத்திடு தாவரங்கள்
கணக்கிலா விலங்கினங்கள்
கடல் நிறை உயிர்கள் கூட்டம்
கருவகை எல்லாம் இங்கே
தினம் தினம் பிசகாதந்தத்
திருவுணான் வழியிற் போக
மனுக் குலத் துதித்தநாம் ஏன்
மட்டிலாத் துயருள்ளானோம்
என ஒரு கேள்வி கேட்டால்
இதன் விடை என்னவாகும் ?

பகுத் தறி வென்னும் நல்ல
பக்குவம் செய் மருந்தை
புகுத்தியே படைத்த தாலே
புது வகை ஆராய்ச்சியில்
புகுந்தநாம் விட்டோம் இத்தால்
புன்மைகள் அதிகமாச்சு
மனிதனைப் படைத்த தேவன்
மாற் றொன்றும் செய்யவில்லை
மனிதனை மாறி வீணாய்
மனத்துயர் தேடுகின்றான்
எனவிடை சொன்னால் இங்கே
இதில் பிழை காணலாமோ ?

- தினகரன் -

18 - 05 - 85

ஏனிந்தச் சிறையோ?

- றஷீதா -

இறை அறிவிப்பின்
தூதுத்துவ
வடிவங்களின்
பாதச் சுவடுகள்
பதிந்த
பொன் நகரமே!
இறை அடையாளத்தின்
முதற் 'கிப்லா'
கோணல்
சிறையினுள்ளே
முணங்கிக்
தவிக்கிறதே!

ஓ... ஜெ'நஸஸமே!
உன் கண்கள்
பனித்தவைதானோ?
பாலஸ்தீனர்களின்
செவ்விரத்தங்கள்.

இறையில்லம்
அமைக்க,
அடிக்கல் வைத்த
இபுறகீம் நபியே,
உங்கள்
சுவடுகள் உலாவிய
பாலை மணலிலே
விளைத்தவைதானோ?
தியாகச் சிற்பிகள்.

அன்றைய
 நம்ருத்தின்
 மற்றொரு
 பதிப்புகள் தான்
 பாஸ்தீனத்தை
 சிறைப்பிடித்துள்ளார்கள்,
 கொலைக்கள நிர்மாணத்தில்
 கூடாரத்தினுள்ளே தான்
 உங்கள் குழைந்தைகள் இன்று
 அபயம் கேட்கின்றனர்.
 மனிதபிமானத்தையே
 மறந்து விட்டனர்.
 பிர அவ்னிள்
 பின்னூரித்தானிகள்.

ஏ... இஸ்ரவேலர்களே!
 கொலைதான்
 உங்கள்
 கடவுள் வணக்கமோ!
 விரோதப் புயலை
 வாஞ்சையெனக் கொண்ட
 பித்தக்காரரே!
 சபிக்கப்பட்ட சமூகத்தில்
 நீங்கள் தான்
 மகா மோசமாவவர்கள்.

பாலை வெளியிலே
 பரிதவிக்கும்
 எங்கள்
 உடன் பிறப்புக்களே!
 துன்ப
 விருட்சங்கள் தான்
 உங்களுக்கு
 நிழற் தூண்களோ,

இறை நிராகரிப்பு
 இவர்களின் சொந்தம்
 அக்கிரம அருரர்
 ஆகாத தயவை
 நீசம் செய்யும்
 நிராகரிப்பாளரை
 உறவு கொண்டதால்

பாலஸ்தீனமே

உன்

குழந்தைகளைப் பார்
 திரிபோலிச் சிறையுள்
 சிணுங்கிச் சிதறின,
 படிப்பினை இதுதான்
 சிறந்த வீட்டை
 மறந்து பிரிந்து
 புகுந்த வீட்டில்
 விசுவாசம் வைக்கும்
 வேசதாரிகள்
 வேண்டாம் நமக்கு.

குரங்குகள் மாறி

மனிதன் வந்தனன்

என்ற

கோணல் தத்துவம்

கொண்ட தனாலோ

தாவல் புத்தியைக்

தழுவிக்கொண்டோர்

முடக் குவாத

முனையில் நின்று

உறுத்தியெதெல்லாம்

கிழக்கு தத்துவ

கெடு பிடி என்பதை

புண்ணிய நகரமே!

விளங்கிக் கொள்ளாயோ,

நிராகரிப்பு வலய
 நிரந்தரத் தலைவர்
 கலகப் பயிசைர
 விதைக்க முனைபவர்
 வீணை உம்மை
 மழுப்பி நழுப்பி.
 துரத்தி விட்டது
 பாதுகாப்பு அல்ல,
 பழிவாங்கும் படகம்.

கறைபடிந்த
 வரலாற்றை
 கட்டியம் சொல்லும்
 நெருசல் தேசமே
 இதுதான்
 உமக்கு
 மறுமுனைச் சிறையோ?

ஓ...
 சமர் புரியும்
 சதநிய வான்களே
 உங்களின்
 ஆத்மீக ஆறு;
 அக்கிரமங்களுக்கு
 அழி நீராகட்டும்,
 வேதனை தாங்கி
 சோதனை கொண்ட
 விடுதலை மண்ணே,
 உண்ணீர் நதிகளை
 சுழற்றி விடுகிறோம்
 இறையருள்
 கோணியில்
 மீண்டிடுவாயா?

1984 அய்ஹஸஸுத் மலர் 14 இதழ் 7

- மருதூர் நிஸ்மி மஜீத் -

நிலவே
 உனக்கு சூரியனின்
 நினைப்பு...!
 அதனால் தான்
 நீ...!
 சில வேளைகளில்
 எங்கள் மீது
 எரிந்து விழுகிறாய்,
 இருள் உனை
 ஏற்கவில்லை
 என்பதனால் தான்
 இருளை மறைக்கின்றாய்...,
 என்பது
 எங்களுக்கு தெரியும் !
 உன் சூடான
 கருத்துக்கள்
 சில வேளைகளில்
 காற்றுத் தேவர்களினால்
 கற்பிழந்து
 போகையில்
 உன் அதிகார பலம்
 குறைந்து கூடப்
 போகலாம்...!
 அப்போது உன்
 நட்சத்திரக்...
 குழந்தைகள்
 இந்த இருட்டு
 தேசத்தை
 ஆள நினைப்பார்கள்
 அது எப்படி?

கீழ்வ பிரம்மி நாடு - மருதூர் நிஸ்மி மஜீத் -

என்
நேசஜாதிகள்
இதயக் கதவுகளை
தகர்க்கும்

என் மனச்சிறகுகள்
இந்த
இருட்டு தேசத்தை
நோக்கி
சிறகடிக்கத் தொடங்கும்

நான்
காலக் கோடுகளை
கண்ணீரால்
கரைத்து விட்டு
அந்த
வெளிச்சதேசத்தை
நோக்கி நடக்கிறேன்

கால மாதாக்கள்
கண்ணீர்
சிந்துவதும்
என் விழிகளுக்கு
தெரிகின்றது

நான்
அவை
எல்லாவற்றையும்
கடந்து
தூர தேசத்தை நோக்கி
நடக்கின்றேன்.

மருதூர் நிஸ்மி மஜீத் -

விழிகளில்
விடிவு -
இல்லாமல் போய்
இருளையே...
நேசிக்கும்
அழகு நிலாக்கள்

விடிவு இல்லா
விட்டாலும்
கற்பனைகளுக்காவது
விடிவு வரட்டும்
என்று
எண்ணும்
அவர்களின் இதயம்

இருட்டு
தேசமாக
விழிகள் இருந்தாலும்
கண்ணீருக்குப்
பஞ்சமே இல்லை!

இந்தத் தேசத்தை
அவர்கள்
நேசித்தாலும்
அவர்களை இந்தத் தேசம்
நேசிப்பதாக
தெரியவில்லை!

- கனிதைச் சோலை -

தடுப்புக்கள்

சித்தி ஜெரினா கரீம் .

ரோசா மலரைச் சுற்றி
பேசாய் முட்கள் நிறைந்திருத்தல்
ஆரும் அதனை அழிக்காமல்
அருமையோடு பறிப்பதற்கு
ஈசன் வைத்த தடுப்புக்கள்.

தேனிருக்கும் பொந்துக்குள்
தேன்குளவி சூழ்ந்திருத்தல்
தேன் வேண்டுவோர் மட்டும்
தீரமுடன் போராடி
தேனை யெடுத்து வருவதற்கு
செய்த இறைவன் தடுப்புக்கள்.

வளரும் நெற்பயிர் வாடாமல்
வளங்கு நீரது நிறைந்து நிற்க
வரம்பு கட்டி வைத்திருத்தல்
மனிதர் வளங்கும் தடுப்புக்கள்.

தாமரை இலையில்
தரிக்கும் நீர்த்துளிகள்
பட்டும் படாமலும்
பள பளக்கும்
பரிதியில் மறையும்

மலையில்—
மழை பெய்தும்
மலை நில்லாது
மறைந் தோடும்

உலையில் -
கொதித் தெழும்
நீர்க்குமிழ்கள்
உலை மூடியில்
உலர்ந்து விடும்

விலை கொள்ளா
மனித வாழ்வும்
நிலையில்லா
தோர் போழ்தில்
அலையென அடங்கி விடும்
அணிகலன்கள் நிலை கொள்ளும்

ஆரம்பமும்... அஸ்தமிப்பும்...!

- சித்தி ஜெரீனா கரீம் -

ஓ...! கேளுங்கள்! கேளுங்கள்..!
இந்த மண்ணில்
எங்கள் இனம்
வேருன்றி
எத்தனை ஆண்டுகள்
யுகங்கள்
யுக, யுகாந்திரங்கள்
கழிந்திருக்கும்
மலர்ந்திருக்கும்
எங்கள் மூதாதையர்
சக்திக் களங்கள், வளங்கள்
இம்மண்ணுக்கே
உரமாயின
மலர்ந்து வரும்
இளமைப் பொலிவுகளும்
இம்மண்ணுக்கே
உரமாக்கப்படும்
இங்கேதான் எங்கள்
ொழ்வும், ளைமும், ஆரம்பமும்
அரவணைப்பும், அஸ்தமனமும்...!

அநாதை

சித்தி ஜெரீஸா கரீம் -

எத்தனை மரங்கள்
காய்த்துப் பூத்துக்
கனி சொரிகின்றன...!
இந்த மரம் மட்டும்
பூக்காமல் காய்க்காமல்
புது மணம் பரப்பாமல் நிற்பதும் ஏன்...?

'வாழாவெட்டி' என்றும்
'மலட்டு மரம்' என்றும்
வாயில் வந்தவாரெல்லாம்
வம்பு தும்புபேசுதற்கோ...?

எத்தனை நேர்த்திகள், வைத்தியங்கள்...?
செய்தும் கண்ட பலன் என்ன...?

ஒரு கால்—

இந்த மரத்தில்

நிழலுக்கு மாத்திரம் ஒதுங்கியோர்

கிழடு தட்டி —

களைகழன்று

இலையுதிர்ந்து, பட்டை கழன்று

பரிதாபமாய்ப் போனதைப் பார்க்காமனே

போய் விட்டனரே...!

உணர்வு

தட்டத்தனியே

முடியுதிர்ந்து பட்டுப்போய்

மொட்டையாய் நிற்கும் மரத்தை

விறகுக்காய் வெட்டிச் செல்வ

இரண்டு பேர்—

இரட்டை மாட்டு வண்டியில்

வந்தனர்...

தட்டைப்பார்த்து

“உழுத்துப் போன இம்மரத்தில் புழுக்கள்

கொட்டுகின்றன”

ஒன்றுக்கும் உதவாது என்று வந்தவழியே

போயினர்...!

கவனிப்பாரற்ற காட்டு மரம் போல் —

காலத்தின் கவடுகளால் குன்றிப் போன

காட்சிகள் தான் எத்தனையோ...!

...கூடு வந்துவிட்டே விடப்பட்டு விட்டன

...கூடு வந்துவிட்டே விடப்பட்டு விட்டன

...கூடு வந்துவிட்டே விடப்பட்டு விட்டன

...கூடு வந்துவிட்டே விடப்பட்டு விட்டன

...கூடு வந்துவிட்டே விடப்பட்டு விட்டன

...கூடு வந்துவிட்டே விடப்பட்டு விட்டன

...கூடு வந்துவிட்டே விடப்பட்டு விட்டன

எம். எச். எம். அஷ்ரஃப்

புகழ்வாய்ந்த சட்டத்தரணி. அண்மையில் அரசியல் கட்சியாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீலங்கா முஸ்லீம் காங்கிரஸின் தலைவர். 'தாய்' என்ற கவிதை மூலம் 1961ல் கவிதை உலகிற்குள் நுழைந்தவராயினும் 1970 களிலேயே பிரபல்யமடையத் தொடங்கினார். பல சிறுகதைகளும் படைத்திருக்கிறார். சிறந்த மேடைப் பேச்சாளர்.

முழுப்பெயர் : முஹம்மத் ஹுஸைன் முஹம்மத் அஷ்ரஃப்
முகவரி : ஹீரா, கல்முனை / 23 C, சித்ரா ஒழுங்கை,
கொழும்பு - 5.

மருதூர் அலிக்கான்

1973ல் 'தொழிலால் வெல்வோம்' கவிதை மூலம் எழுத்துலகில் காலடி வைத்தவர். சிறுகதைப் போட்டிகளில் பரிசு பெற்றுள்ளார். கலை, இலக்கியத்துறைகளில் ஈடுபாடுள்ள மருதூர்ச் சகோதரர்களில் ஒருவர்.

முழுப்பெயர் : அலியார் முகம்மது அலிக்கான்
முகவரி : மாவடி வீதி, சாய்ந்தமருது - 1.

ஒலுளில் அமுதன்

1976 இல் 'நடிப்பு' என்ற கவிதை மூலம் இலக்கிய உலகிற்கு வந்தவர். கதை, கட்டுரை, கவிதை என்பவற்றில் நாட்டமுடையவராயினும், கதைத் துறையிலேயே மிகவும் ஆர்வம் காட்டிக் கொள்கிறார். ஆர்ப்ப எழுத்தாளர்களுக்கு கனம் அமைக்கும் 'புதுக்குரல்' என்ற சஞ்சிகையின் தொகுப்பாசிரியர். இலங்கை வங்கியில் இனிகிராகப் பணிபுரிகிறார்.

முழுப்பெயர் : ஆதம்லெல்வை அலாவுதீன்
முகவரி : அஹமட் வீதி, சாய்ந்தமருது - 6, கல்முனை.

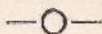

அன்புடன்

1969ல் 'சூயிலே நீ பாடு' என்ற கவிதை மூலம் கவிதைச் சோலைக்குள் பறந்து வந்தவர், அங்கதச் சுவையுள்ள பல கவிதைகள் பாடி இருக்கிறார். வானொலி, பொது கவியரங்குகளில் பங்கேற்பவர், கிராமியப் பாங்கான, நகைச் சுவை நாடகங்களை மேடையேற்றியுள்ளார். சிறுகதைத் துறையிலும் ஈடுபாடு காட்டி வருகிறார். பல கவிதைப் போட்டிகளில் பரிசு பெற்றுள்ளார்.

முழுப்பெயர் : பக்கீர் முகையதீன் கலந்தர்லெப்பை

முகவரி : 'கவிதாலயம்', ஒலுவில், பாலமுனை.

கேயெம் ஏ அலீஸ்

1970 களில் எழுத்துலகில் பிரவேசித்தவர். வர்த்தகக் கப்பல் துறை அமைச்சு நாடாத்திய கவிதைப் போட்டியில் முதற்பரிசாக ஐயாயிரம் ரூபா பெற்றவர். வானொலியில் ஒலிபரப்பாகும் சில மெல்லிசைப் பாடல்களின் ஆசிரியர். மரபுக் கவிதைகளையே மிகவும் நேசித்து எழுதி வருகிறார்.

முழுப்பெயர் : கோஸ் முகம்மது அப்துல் அலீஸ்

முகவரி : 91, கல்யாண வீதி, சாய்ந்தமருது - 4.

நற்பிட்டிமுனை பனீஸ்

1978 களின் பிற்பகுதியில் எழுதத் தொடங்கியவர். மட்டக்களப்பு பல்கலைக்கழக உயிரியல் விஞ்ஞான இறந்தியாண்டு மாணவர். 'தெளிவு' இவர் எழுதிய முதல் கவிதை. சிறுகதைகள் எழுதுவதிலும் ஆர்வம் காட்டி வருகிறார்.

முழுப்பெயர் : ஆதம்லெப்பை முகம்மட் பனீஸ்

முகவரி : கார்ப்பென்ரர் வீதி, நற்பிட்டிமுனை-5, கல்முனை

எம்சிஏ பரீட்சை

'கோகிலம்' பத்திரிகையின் ஆசிரியர், 'விழிப்பு' இவர் எழுதிய முதற்கவிதை. எழுத்துலகப் பிரவேசம் 1981, சிறுகதைத் துறையிலும் ஆர்வமுடையவர், இலங்கை வங்கியில் இல்கிதர்.

முழுப்பெயர் : முகம்மது காசீம் அப்துல் பரீட்சை

முகவரி : 'கோகிலம்' ஆஸ்பத்திரி வீதி, சாய்ந்தமருது-2

—○—

—○—

யாலமுனை யாறாக்

1968 ம் ஆண்டில் கவிதைச் சோலைக்குள் பிரவேசித்து எழுபதுகளில் பிரகாசிக்கத் தொடங்கினார். மனிதாபிமானப் படைப்பாளியான இவர் காத்திரமான கவிதைகளை எழுதி வருகிறார். கவியரங்குகளிலும் தனது முத்திரையைப் பதித்திருக்கிறார். சமூகசேவை செய்வதிலும் இன்பம் காண்பவர். இலங்கை வங்கியில் இல்கிதராகப் பணிபுரிகிறார்.

முழுப்பெயர் : முகம்மது லெவ்வை முகம்மது யாறாக்

முகவரி : யாலமுனை.

—○—

மருதூர் ஏ. ஹசன்

1979 இல் 'காதல்' என்ற கவிதை மூலம் கவிதையில் 'காதல்' கொண்டு இத்துறைக்கு வந்தவர். புதுக் கவிதை பாடுவதில் மிகவும் ஆர்வம் காட்டி வருகிறார். மருதூர்க் கலைக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்.

முழுப்பெயர் : அலியாஸ் அபுல் ஹசன்

முகவரி : 407, மாவடி வீதி, சாய்ந்தமருது.

—○—

மருதமுனை ஹசன்

1977 காலப்பகுதியில் கவிதை உலகிற்குள் காலடி பதித்தவர். 'என்ன குறை என்னில்?' இவரின் முதற்கவிதை. மனிதாபிமான மணம் கமழும் நல்ல கவிதைகளை எழுதி வருகிறார். உதவி அரசாங்க அதிபர் காரியாலய எழுதுவினைஞர்.

முழுப்பெயர் : முகைதீன் வாகவா அபுல் ஹசன்

முகவரி : 170, ஹிஜ்ரூ வீதி, மருதமுனை-1, கல்முனை.

இனியவன் இசார்தீன்

1980 களில் எழுத ஆரம்பித்தவர். நெஞ்சை ஈர்க்கும் உணர்வுகைகள் செறிந்த புதுக்கவிதைகளைப் புனைந்து வருபவர். அட்டாளைச்சேனை தினகரன் வரசகர் வட்ட செயலாளராகப் பணியாற்றியவர்.

பெயர் : எம். ஏ. இசார்தீன்

முகவரி : மே/யா. - எம். ஏ. சிறுஜ் அஹமது,
D. D. C. உப-காரியாலயம், அட்டாளைச்சேனை,

மருதூர் ஜமால்தீன்

1984 ல் கவிதைச் சோலைக்குள் புகுந்தவர். சமகாலப் பிரச்சினைகளை கவிதைவாக்கும் இலட்சிய உணர்வோடு எழுதி வருகிறார். 'கெட்ட புத்தி' இவரின் முதற்கவிதை.

முழுப்பெயர் : மீராமுகைதீன் ஜமால்தீன்

முகவரி : 165, ஓஸயன் வீதி, சாய்ந்தமருது - 1.

ஊர்மிளா ஜிப்ரி

கல்முனை ஸாஹி ரூ கவிதைப்பண்ணையிலே வளர்ந்தவர். 1976ம் ஆண்டு இவரது முதற்கவிதை, 'அறியாமை' வெளிவந்தது. தொடர்ந்து எழுதாளிட்டாலும் இடையிடையே எழுதிவருகிறார். புதுக்கவிதையில் வாரப்பாடுமிக்கவர். கொழும்பு ஸாஹி ரூக் கல்லூரியில் விஞ்ஞானப் பட்டதாரி ஆசிரியராகப் பண்புரிக்கிறார்.

முழுப்பெயர் : மீராசாஹிப் முகம்மது ஜிப்ரி
முகவரி : ஹலிபா வீதி, கல்முனை.

கலைமகள் ஹிதாயா மஜீட்

1982ல் எழுதத் தொடங்கியவர். 'வா மனிதா மீண்டும்' இவரின் முதற்கவிதை பெண்ணினத்தின் உணர்வுகளைப் பிரதிபலிப்பதாகத் தன் கவிதை அமையவேண்டும் என்று விரும்புகின்ற கவிக்குயில்.

முழுப்பெயர் : செல்வி, ஹிதாயா மஜீட்
முகவரி : 677, அஹமட் வீதி, சாய்ந்தமருது - 6.

மஜான் சூரியா

1986ல் எழுதத் தொடங்கியவர். புதுக் கவிதையில் வாஞ்சையுடையவர். படிம அழகைப் பிணை, ஆரோக்கியமான புதுப் பூக்களைப் புஷ்பிக்கப் பிரியப்பட்டுள்ள படைப்பாளி 'மாறிய சுயசரிதை' இவரின் முதல் கவிதையிரியல் பட்டதாரி. கல்முனை ஸாஹி ரூவில் பண்புரிக்கிறார்.

பெயர் : ஞா. கா. முகம்மது மன்சூர்
முகவரி : 130, பொது நூலக வீதி, மருதமுனை-1, கல்முனை.

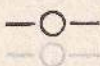

மகூரு ஏ. மஜீட்

1979 ல் கவித்துறைப் பிரவேசம் செய்தவர். ஓவியத்திலும் ஈடுபாடு காட்டிவருகிறார். 'அறுவடை' இவரின் முதல் கவிதை. 'புன்னகை' சஞ்சிகையின் ஆசிரியை. புதுக்கவிதை உலகில் நம்பிக்கை வைக்கக்கூடிய ஒரு நட்சத்திரம்.

முழுப்பெயர் : அப்துல் மஜீட் சித்தி மகூரு

முகவரி : மகூரு மன்ஸில், 57, பிரதான வீதி,
சாமமாந்நுறை.

அக்கரைப்பற்று நஜுமு

1970 காலப் பகுதியில் இலக்கியத் துறைக்குள் நுழைந்தவராயினும், 1984 லேயே கவிதை பாடத் தொடங்கினார். 'தரிசிக்கும் வேளை வரை' இவரின் முதல் கவிதை. அக்கரைப்பற்று கிராமிய வங்கியின் உதவி முகாமையாளர்.

முழுப்பெயர் : முகம்மது அபுபக்கர் நஜுமுதீன்

முகவரி : 133, நியூ மொஸ்க் ரோட், அக்கரைப்பற்று-5.

ஏகேஎம் நியாஸ்

1977 காலப் பகுதியில் 'மூட்டுத் தெறிக்கும் பூட்டுக்கள்' கவிதை மூலம் இத்துறைக்குள் வந்தவர். அவ்வப் போதே கவிதை எழுதுபவராயினும், இப்பகுதியில் சஞ்சிகை வெளியீட்டுத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க பங்காற்றி வருகிறார். இஸ்லாமிய வெளியீட்டுப் பணியை உதவிச் செயலாளர். பாடசாலை ஆசிரியர்.

முழுப்பெயர் : அப்துல் கரீம் முகம்மது நியாஸ்

முகவரி : 26 A, பழைய தபாற்கந்தோர் வீதி,
சாய்ந்தமருது - 3.

பாளுஹாசன் நாயக்

1980 களில் கவிதை எழுத ஆரம்பித்தவர். 'அவளொரு மேனகை' இவரின் முதலாவது கவிதை.

பெயர் : ஏ. அப்துல் நாயக்

முகவரி : 'ஆரிபா மன்ஸில்' நிந்தவூர் - 1.

எஸ். எம். எம். நாயக்

எழுத்துலகப் பிரவேசம் 1980. கல்முனை இலக்கிய, இளைஞர் கழகங்களின் நிர்வாக உறுப்பினர். கல்முனையில் இருந்து வெளிவரும் 'தூது' கவியேட்டின் நிர்வாக ஆசிரியர். 'மின்னல்' சஞ்சிகையினதும் ஆசிரியர்.

முழுப்பெயர் : சீனிமுகம்மது முகம்மது நாயக்

முகவரி : 324, அலியார் வீதி, கல்முனை - 6.

மருதமுனை ஐ. எல். ஏ. நஹீம்

1984 காலப் பகுதியில் கவிதை எழுத ஆரம்பித்தவர். 'புகழ் மிகு மங்கை' இவரது முதல் கவிதை. மார்க்க நீதியான கவிதைகளை எழுதுவதிலேயே அதிக அக்கறை காட்டிவருகிறார்.

முழுப்பெயர் : இஸ்மாயில்பை அப்துல் நஹீம்

முகவரி : ஜாஜியார் வீதி, மருதமுனை - 2, கல்முனை.

தமிழ்நாடு

உயிர்த் துடிப்பான, மார்க்க ரீதியான கவிதைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து எழுதி வருகிறார். பாடசாலை ஆசிரியர். சகோதரியின் மீது கொண்ட பாசத்தால் அப்பெயரையே தன் புனைப் பெயராக வரித்துக் கொண்டார்.

முழுப்பெயர் : முகம்மது அபுபக்கர் அமீனுத்தீன்
முகவரி : தைக்கா நகர, அட்டாலைச்சேனை.

மருதூர் நிஸ்மி மஜீத்

1983ல் எழுத ஆரம்பித்தவர். 'ஒளியம்' இவரின் முதல் கவிதை. தந்தை மருதூர் ஏ. மஜீத் வழியில் நின்று இலக்கியப் பணிபுரிய விழைகிறார்.

முழுப்பெயர் : அப்துல் மஜீத் முஹம்மது நிஸ்மி
முகவரி : 436, பழைய சந்தை வீதி, சாய்ந்தமருது-1.

சித்தி ஜெரினா கரீம்

1978-ஆல் பகுதியில் எழுதத் தொடங்கியவர். 'நாமே ஆனவோம்' முதல் கவிதை. கள்ளூர் ஏ. யூ. எம். ஏ. கரீமின் மகள்.

முழுப்பெயர் : முஹம்மது அப்துல் கரீம் சித்தி ஜெரினா
முகவரி : 'வில்லா பறக்கத்' சாய்ந்தமருது - 3.

இஸ்லாமிய நூல் வெளியீட்டுப் பணிமுகம் நம்பிக்கையாளர் சபை

எஸ். எச். எம். ஜெமீல், சாய்ந்தமருது - 2

அ. ஸ. அப்துஸ்ஸமது "அன்பகம்" அக்கரைப்பற்று

மருதூர் ஏ. மஜீத், சாய்ந்தமது - 1

மருதூர்க்கொத்தன் வி. எம். இஸ்மாயில் 'மருதம்'

மருதமுனை - 1 கல்முனை

அன்புகையதின் 'அன்பகம்' கல்முனை

பாலமுனை பாறாக், பாலமுனை

எம். ஏ. உதுமாலெவ்வை, பொது வீதி, அக்கரைப்பற்று

பாவலர் பஸில் காரியப்பர், ஹனிபாவீதி, கல்முனை

மாறன் யூ. செயின், சம்மாந்துறை

எஸ். ஏ. ஆர். எம். செய்யத்ஹசன் மெளலானா, நிந்தலூர் - 1

ஏ. யூ. எம். ஏ. கரீம் 'வில்லாபறக்கத்' சாய்ந்தமருது

ஏ. கே. எம். நியாஸ், பழைய தபாற்கந்தோர் வீதி,

சாய்ந்தமருது

எமது வெளியீட்டு முயற்சிகளுக்கு நிதி உதவி வழங்கியோர் :

ஐனாப். ஏ. எம். அபுசாலி,
சலாலா, ஓமான் (சாய்ந்தமருது)

அல் - ஹாஜ். எம். ரீ. ஹஸன் அலி,
றியாத், சலூதி அரேபியா (நிந்தலூர்)

அல் - ஹாஜ். ஏ. சம்சிஹாப்தின்,
வன் டோஸ்டா, அமெரிக்கா (அக்கரைப்பற்று)

அல் - ஹாஜ் எஸ். எம். ஹனீபா,
கல்ஹின்னை தமிழ் மன்றம், கொழும்பு

ஐனாப். எஸ். எம். கமால்தின்,
பொரீனோ, நைஜீரியா (கொழும்பு)

ஐனாப். எம். என். அலி உதுமான்,
தமாம், சலூதி அரேபியா (அக்கரைப்பற்று)

ஐனாப். ஏ. ஏ. அவ்லீஸ்,
சீப், ஓமான் (சாய்ந்தமருது)

ஐனாப். ஏ. எம். பதுர்தின்,
சலாலா, ஓமான் (சாய்ந்தமருது)

ஐனாப். கே. எம். ஏ. அவ்லீஸ்,
றியாத், சலூதி அரேபியா (சாய்ந்தமருது)

ஐனாப். எஸ். எச். எம். ஜெமீல்,
சாய்ந்தமருது.

எமது வெளியீடுகள் :

- மருதார்க் கொத்தன் கதைகள்
- அவளுக்கும் ஓர் இதயம்

- ஜானாதா ஷெரிப் -